

VAI PIETIEKAMI?

Skrundā, kurai cauri iet Liepājas-Rīgas šoseja un ir vairāk nekā 2000 iedzīvotāju, ir viena ēdnīca, viena kafējnīca un restorāns izmeklētai publikai.

→ 10. lpp.

Bez Eiropas naudas neiztikt

Kilipi no Kurmāles Vankām bez projektiem tālu nebūtu tikuši. Vispirms nopirka traktoru ar frontālo iekrāvēju, tad pļaujmašīnu, arklu, grābekļus un vēl otru traktoru. Pašlaik ar Eiropas atbalstu tapusi liellopu kūts.

→ 5. lpp.

Kurzemnieks

LAIKRAKSTS VIDUSKURZEMEI

Nr. 15
(11 251)

Pirmdiena, 2018. gada 5. februāris

Cena 0,68 eiro

VĒL VIENS ZIEDU VEIKALS

Kuldīgas jaunā veikala Ziedu bāze īpašnieks, ventspilnieks Rinalds Platais: „Cik vien sevi atceros, mana ģimene nodarbojusies ar ziediem. Tādēļ zinu, kas tiem patīk vai nepatīk un kā ar tiem apieties, lai līdz pircējam tie nonāktu labā kvalitātē.”

Kuldīgā, Adatu ielā 5, atvērts veikals Ziedu bāze, kurā nopērkamas no Holandes vestas puķes.

Šis ir ventspilnieku Lindas un Rinalda Plato ģimenes uzņēmuma Zelta zieds trešais veikals, jo divi jau atvērti Ventspilī iepriekšējā gadā. R.Platais skaidro: lai arī nosaukumā rakstīts bāze, tas ir veikals: „Šis nav salons. Kā ziedi no ārzemēm

atnāk, tā iepakojumos tiek izlikti. Vārds bāze ir mārketinga triks, jo liek saprast, ka preces ir no pirmajām rokām – bez starpniecības. Mums tā arī ir, jo ziedus neiepērkam vairumtirdzniecības bāzē, bet iegādājamies puķu izsolē Holandē. Mana ģimene ar ziediem nodarbojusies tik ilgi, cik sevi atceros: audzēja puķes, piegādāja tās tirgotājiem, bet tagad nolēmām tirgot

paši. Šāds lēmums radās, lai vairāk laika atliktu ģimenei.”

Te strādāšot trīs vai četras darbinieces, un telpa ar laiku tikšot pārkārtota. Iecerēts veikalus atvērt arī Tukumā, Talsos un Jelgavā.

Kuldīgā ziedus vēl var iegādāties daudzviet: puķu tirdziņā pie Pilsētas laukuma, Oāzē, Tonī, SIA Vindenieki veikalīnā liel-

veikalā Rimi u.c.

„Mazajā Kuldīgā konkurencē noturēties nav vienkārši,” saka ziedu veikala Tonis īpašniece Dace Čača. „Ir jūtams, ka pilsētā cilvēku vispār un arī klientu kļūst mazāk, bet saprotams, ka arī uzņēmēji katrs meklē savu vietu.”

Jolanta Hercenberga
Lāsmas Reimanes foto

Līdz 13. februārim Dziesmu un deju svētku dalībniekiem obligāti jāreģistrējas elektroniski.

Tā varēs tikt pie dalībnieka kartes, kas ļaus iekļūt pasākumos, paēst un braukt ar sabiedrisko transportu.

→ 4. lpp.

Svarīgi, lai ir, ko darīt, un viņi redz darba rezultātu.

Katrs sīkākais panākums ir kā kosmoss.

KĀ DZĪVEI SAGATAVOT CILVĒKUS AR ĻOTI SMAGĀM DIAGNOZĒM. → 6.-7. lpp.

Medicīnas māsas vervē uz ārzemēm. Darbā iekārtošanas firma SLS Orange uzskata, ka aicināt strādāt Skandināvijā – tā ir normāla konkurence Eiropas darba tirgū.

→ 3. lpp.

Trešdien, 7. februārī:

Izskaidrojam Alsungas budžetu. Dizainere, blogere Baiba Ivanovska. Legendārie Ķocis un Varavīksne. Joprojām jautā par atkritumiem.

ISSN 1407-9755

REDZĒJUMS

Mēs labi mācām, viņi labi maksā

Jolanta Hercenberga,
63350568,
jolahantah99@gmail.com

Latvieši, uz ārzemēm dodoties labāk atalgota darba meklējumos, ieņem daudzas nišas. Vairums mūsējo dienīško maizi tur pelna rūpnīcās, preču noliktavās, lauksaimniecībā un citā zemāk kvalificētā darbā, bet aizvien biežāk arī kvalificēti speciālisti tiek ne tikai pieņemti pēc pašu lūguma, bet pat meklēti.

Arī Kuldīgā darbā iekārtošanas firmas ik pa laikam rīko tikšanās ar dažādu profesiju cilvēkiem, tostarp vidējo medi-

atalgojumu. Darbā iekārtošanas firmas pārstāve stāstījusi, ka par ārzemēm interesējoties arī jauni cilvēki, kuri medicīnu vēl tikai grasās apgūt. Tātad par mūsu valsts naudu iegūs profesiju, bet pēc tam brauks prom un nodokļus maksās citur. Katrā situācijā tas ir saprotami un pat atbalstāmi, jo katram jādomā, kā iekārtoties ērtāk, bet no valsts viedokļa tas nekādā ziņā nav Latvijai izdevīgi.

Līdzīgi kā tas, ka bezdarbnieku kursus ik pa laikam kādai interesentu grupai tiek mācīta zviedru, norvēģu vai cita pasaulē ne pārāk populāra valoda. Kādēļ cilvēkiem, kuri iecerējuši darbu atrast Latvijā, tas būtu nepieciešams? Reiz kāda svešvalodu pasniedzēja stāstīja, ka vairākas grupas Kuldīgā mācījušās šo valodu pamatus. Viņa ar cilvēkiem sadraudzējusies, nodibinājusi kontaktus sociālajos tīklos un kādu laiciņu pēc valsts kursu beigšanas redzējusi, ka vairums devies uz ārzemēm. Vai arī bezdarbnieku kursus nebūtu lietderīgi mācīt to, kur cilvēks pēc tam var strādāt tepat? Jo mūsu valstī jau darba netrūkst, tikai atalgojums daudzviet tāds, kas neļauj piepildīt vēlmes un sasniegt mūsu dzīves standartus.

Ir tādas valstis, kurās, saņemot valsts finansētu izglītību, pēc tam tur kāds laiks obligāti arī jānostrādā iegūtajā profesijā. Latvijai tas būtu izdevīgi. Bet cilvēkam – ne. Ko darīt?

„Tātad par mūsu valsts naudu iegūs profesiju, bet pēc tam brauks prom un nodokļus maksās citur?”

cīnisko personālu, lai stāstītu par iespēju strādāt Zviedrijā un Norvēģijā. Turklāt tiek piedāvāts dzīvot Latvijā, jo attālumu pārvarēt ar lidmašīnu mūsdienās var ļoti ātri. Mūsu medmāsas tiek uzrunātas, jo novērtētas kā labu izglītību ieguvušas un spējīgas reaģēt nestandarta situācijās.

Prieks, ka pasaules acīs esam derīgi, bet, no otras puses, žēl, ka cilvēkiem, kurus citviet vērtē augstu un kuru darbs noderētu arī mums pašiem, šeit nespējam nodrošināt pienācīgu

MANUPRĀT

Kāda ziņa

Piektdienas rītā, kad *Kurzemnieks* tik tikko nonāca pie lasītājiem, bet feisbukā jau bija ievads rakstam par izpostīto briežu dārzu Kurmālē, kas sasniedzis teju 7000 apmeklētāju, reakcija bijusi aptuveni šāda: kāds simts bez komentāriem ar šo ziņu dalījies tālāk, pussimts nospiedis *patīk*, kas rāda dažādas emocijas, tostarp dusmīgu un bēdīgu seju un arī uz augšu paceltu īkšķi, kas žestu valodā nozīmē: „Labi, pa pirmo!” Ej nu sažini, kas ar pēdējo bija domāts: labs raksts vai laba ziņa. Par laimi, komentāros nav sagvelzts tāds ļaunums kā pirms nedēļas portālā *Skaties.lv*. Tādā ziņā vismaz labi, ka mūspusē tie, kuri lieto internetu, bijuši iejūtīgāki. Jo stāsts taču ir par saplosītiem dzīvniekiem, ne uzņēmējdarbības veiksmēm vai neveiksmēm. Ja tā padomā: cilvēks ar vārdu un uzvārdu spēj būt līdzjūtīgs, bet ļaunums ir anonīms. Un vēl: kā gan citur Latvijā ļaudis tik labi pārzina, kas šeit notiek nelielā pagastā, ja paši vietējie to vēl nezina? Vai arī slēpj.

Daina Tāfelberga, tālr. 63350568,
daina.tafelberga@kurzemnieks.lv

Par iepriecām un pabēdām ziņojiet *Kurzemniekam* pa tālr. 63350568, e-pasts: dina.porina@kurzemnieks.lv.
Lasītāju vērojumi nav anonīmi.

TRĪS VIEDOKĻI

Personāla atlases speciālisti visā Latvijā, tostarp Kuldīgā, medicīnas māsām un mūsu palīgiem piedāvā darbu Zviedrijā un Norvēģijā. Kā šādi vervētāji ietekmē mūsu darba tirgu?

1 Nosmeļ krējumu

Jevgēnijs Kalējs, Latvijas slimnīcu biedrības priekšsēdis:

– Ietekme, protams, ir negatīva. Atlases kritēriji ir ļoti augsti, interese ir tikai par vispieredzējušākajām māsām – tiek nosmelts krējums. Zviedrijā un Norvēģijā piedāvā trīs un piecas reizes lielāku atalgojumu, kā arī labas sociālās garantijas. Šīs kompānijas darbojas visā Latvijā, un, ja nekas nemainīsies, drīz mūsu slimnīcās nebūs, kas strādā. Piemēram, Zviedrijā tuvākajā laikā jānovērš 10 000 mediķu trūkums, lai nodrošinātu medicīnas aprūpi.

Pēc Pasaules Bankas datiem pie mums valsts sektorā ap 7000 ārstu vidēji strādā pusotru slodzi, un, lai katrs varētu strādāt tikai slodzi, trūkst 2500

ārstu. Ar māsām situācija ir dramatiskāka, jo viņas strādā 1,6 slodzes, dažas pat vairāk par divām. Šādu māsu ir 8000–9000. Tas nozīmē, ka vajadzētu vēl ap 5000 māsiņu. Ja ņem vērā labo pasaules praksi, ka katram ārstam vajadzīgas četras māsas, tad iztrūkums ir vēl lielāks. Māsas vairāk strādā tāpēc, ka ar algu par slodzi nevar izdzīvot. Otrs aspekts – viņas vienlaikus strādā privātajā sektorā, masāžas un kosmētikas kabinetos, jo viņu izglītība ir ļoti vērtīga. Valsts to labi apzinās, mēs par to runājam jau gadus 20, bet diemžēl... 600 eiro pirms nodokļu nomaksas jaunai māsai pēc koledžas nav konkurētspējīga alga.

2 Viss atkarīgs no atalgojuma

Ilze Lude, Kuldīgas slimnīcas galvenā māsa:

– No Kuldīgas, cik zinu, pēdējos desmit gados aizbraukusi tikai viena māsa. Daudzas māsiņas tagad aizgāja klausīties, ko vervētāji stāsta, taču projām nebrauc. Viens no iemesliem – mūsu māsas ir gados. Projām pārsvarā brauc jaunās. Lai strādātu ārzemēs, jāiemācās valoda, bet daudzām šeit ir ģimene, dzīvoklis. Darba apstākļi pie mums nav sliktāki, tomēr ārzemēs atalgojums un tas, ka var strādāt mazāk stundu, ļoti vilina. Arī bez tā, ka uz ārzemēm viņas nebrauc, mūsu mums trūkst, īpaši

operāciju, reanimācijas un vispārējās. Jaunās parādās labi ja gadā viena. Tām, kuras strādā, pārsvarā ir ap 50, ir arī jau pensijas vecumā.

Situāciju var ietekmēt tikai samērīgs atalgojums. Māsu trūkst visā Eiropā. Viņas pārceļas uz tām zemēm, kur vairāk maksā. Piemēram, Vācijā atalgojums ir zemāks nekā Norvēģijā. Vācu māsiņas iemācās valodu un dodas strādāt tur, kur maksā vairāk. Pie mums varētu nākt vienīgi ukraiņu māsas, jo citur Eiropā algas ziņā konkurēt nevaram.

3 Izvēli nenožēlo

Inta Bergmane, rudbārzniece, strādā par māsu veco ļaužu aprūpes centrā Norvēģijā:

– Savu izvēli nenožēloju. Pirms tam 28 gadus nostrādāju Rudbārzos par feldšeri. Aizbraucu tāpēc, ka šeit nejutos novērtēta atalgojuma ziņā. Pirmoreiz devos projām pirms gadiem pieciem, pēc gada uz zināju, ka Skrundā sāk strādāt Latvijas Samariešu apvienība, un atgriezies. Alga bija laba, bet nepatika tas, ka darbs nav tieši saistīts ar medicīnu. Nu jau divus gadus esmu atpakaļ Norvēģijā.

Tiem, kuri tikko sāk, jānostrādā četras nedēļas, tad var divas atpūsties mājās. Es jau drīkstu pati noteikt režīmu – strādāt tik, cik gribu. Piecas nedēļas strādāju Norvēģijā, trīs esmu Latvijā. Plānoju daļīt

pa trim nedēļām. Būs biežāka braukāšana, toties mājiniēki priecīgi, un arī pašai gribas būt mājās. Ar šādu darba režīmu nejutos tā, ka būtu Latviju pametusi, jo man ar mājām ir cieša saikne. Kad kolēģi Latvijā prasa, saku godīgi: sākums ir grūts. Kursos valodu māca, bet Norvēģijā ir daudzi dialekti, tāpēc saprasties grūti. Kad tiek tam pāri, ir ļoti labi. Ja kādam ir finansiālas grūtības, te ir īstā vieta, kur tās atrisināt. Lasu, ka nu jau valdība domā arī par Latvijas mediķiem. Tas ir ļoti labi.

Inguna Spuleniece

AKTUĀLAIS JAUTĀJUMS

Kādu lielāko naudas summu esat atstājis restorānā vai kafejnīcā?

Rita Tamsone, mācās par biroja darba organizatori:

– Parasti eju ar bērnu un vīru, bet lielas summas neatstājam. Man nav tik daudz naudas, lai ikdienā ēstu kafejnīcās. Ejam tikai īpašā reizē, piemēram, bērnam dzimšanas dienā vai tad, kad mums ar vīru ir gadadiena.

Sandijs Zariņš, atvaļinājumā:

– Tādu gadījumu neatceros. Ikdienā bieži ēdu sabiedriskās ēdināšanas iestādēs, arī tagad dodos uz *Stendera picu*. Parasti tas maksā 10–15 eiro.

Vilnis Gariņš, pensionārs:

– Jaunībā ir gadījies. 300 krievu rubulīši ir palikuši restorānā Aizputē. Es strādāju meliorācijā, tādēļ varēju atļauties, bet drusku jau žēl pēc tam noteikti bija. Neatceros vaurs. Tagad kādreiz aizeju uz kafejnīcu veikalā *Elvi*. Tur parasti paēdu aptuveni par piecīti un padzeru kafiju.

Kitija, floriste:

– Nav palicis atmiņā, ka būtu atstāts ļoti daudz naudas. Šad tad eju uz kādu kafejnīcu. Tai jābūt ļoti labai, lai iztērētu 20–30 eiro par cilvēku. Bārā izklaidēm naudu netērēju.

Ģirts Vitolīņš, nestrādā:

– Pirms gadiem 15 tas bija. Vairs neatceros, cik iztērēju, bet biju Vecrīgā, zivju restorānā *Skonto*. Nevarētu teikt, ka ēdiens bija tik īpašs, cik cena. Es pat nezinu, kāpēc tur aizgāju. Tagad uz kafejnīcām tikpat kā neeju – ēdu mājās.

Madara Lungeviča, skolniece:

– Trenējos vieglatlētikā, bieži braucam uz sacensībām un tad ēdam kafejnīcās. Izvēlamies tās, kurās normālas porcijas un cena, lai var paēst par pieciem eiro.

Jolanta Hercenberga, Lāsmas Reimanes foto

Kurzemnieks
Kuldīgā, 1905. gada ielā 19, LV-3301

Izdevējs – SIA *Jaunais kurzemnieks*. Reģ. apl. nr. 1400. Iznāk pirmdienās, trešdienās, piektdienās. Pārpublicējot atsauce uz *Kurzemnieku* obligāta. Iespiests SIA *Poligrāfijas grupa Mūkusalā*, Rīga, Mūkusalas ielā 15a. Metiens – 3563.

Galvenā redaktore Daiga Bitīniece – 63350567; redakcija@kurzemnieks.lv;
reklāmas nodaļa – 63324881; sludinajumi@kurzemnieks.lv

Restaurācija katoļu dievnamā

Kuldīgas Sv. Trīsvienības Romas katoļu baznīcā atjaunots kristību trauks, un pavasara gaidās dievnamā tiek gatavots lielākai restaurācijai.

KRISTĀMTRAUKS ATGUVIS SPOŽUMU

Prāvests Vjačeslavs Bogdanovs stāsta, ka kristāmtrauka atjaunošana bijis lielākais darbs, jo pēc Ziemassvētkiem ir kluss laiks, līdz kļūst siltāk un var sākt telpu remontu. Sakrālā priekšmeta vēsture precīzi neesot zināma. Katoļu dievnamos svētītajam ūdenim, kurā krista bērņus, bieži vien izmanto masīvus akmens traukus, kas ievietoti statīvā vai skulpturālā pamatnē. Kuldīgas baznīcā kristību trauks iebūvēts ap metru augstā, kokgriezumiem rotātā vairākstūru pīlārā ar slēdzamu vāku, virs kura uz pakāpeniska podesta ir skulpturāla figūra. Līdz mūsdienām senais priekšmets bija ļoti nolietots. Tagad tas atguvis oriģinālo gaišzilo krāsu, apzeltītos rotājumus un trūkstošās detaļas. Restaurācijai līdzfinansējums saņemts no Valsts kultūrkapitāla fonda (VKF) un Latvijas Valsts mežu atbalstītās Kurzemes kultūras programmas. To paveikuši rīdzinieki: mēbeļu un interjera

priekšmetu restaurators Aigars Pilenieks un polihromā koka restauratore Signe Lāce. Izdevies salabot arī slēdzeni, kas pirms tam nebija lietojama. Pati bļoda, kas atrodas iekšpusē, bija jāsalabo pašu spēkiem. Šīgada sākumā kristību trauks atgriezies savā vietā baznīcas joma labajā pusē pirms altāra. Trīs kristāmie bērņi no tā jau saņēmuši svēto ūdeni, un februārī būs vēl vairākas kristības.

KRUSTS UN GRĪDA GAIDA

Turpmāk paredzēts būvēt stalažas, lai no torņa beidzot noņemtu koka krustu, kas jau sen jāatjauno. Jau gadus desmit tas stāv bez vienas ribas. Vairbūt trūkst vēl citu detaļu un rotājumu, bet to varēs redzēt tikai, kad krusts būs nocelts.

Tiek domāts par grīdas remontu. Novembrī dievnamā notika izpēte, arī neliela fragmenta atsegšanai naudu piešķīris VKF. Nolemts atjaunot vēsturisko akmens

Kuldīgas katoļu prāvests Vjačeslavs Bogdanovs rāda: tiek atslēgts kristību trauka vāks, zem tā atrodas bļoda ar svētīto ūdeni. No restaurētā greznā priekšmeta ar to jau nokristīti trīs bērņi.

plākšņu segumu, taču tas būs vērienīgs darbs, kam vajadzīga ievērojama summa. V. Bogdanovs piebilst, ka gribētos parakties vēl dziļāk, jo nav zināms, vai zem grīdas ir kapenes – ir tikai pretrunīgi nostāsti. Izgriezuma vietā nekas nav atrasts, bet tā bija tikai maza grīdas daļiņa, salīdzinot ar plašo baznīcas telpu. Grīdas atjaunošana palīdzēsot novērst arī mitrumu. Pirms gadiem diviem uzlabota notekūdeņu sistēma ārpusē,

taču ar to bija par maz – iekšpusē mitrums joprojām ceļas pa sienām uz augšu.

Apkope vajadzīga ērģelēm, taču Latvijā trūkst seno instrumentu restauratoru. Meklējot meistarū ārzemēs, izmaksas būtu daudz lielākas. „Tas pats par krustu – gribētos iesaistīt vietējos amata pratējus, ne Rīgas, bet grūti atrast,” tā prāvests.

**Dainas Tāfelbergas
teksts un foto**

Aicina medicīnas māsas uz ārzemēm

Piecas interesentes Kuldīgā bija aizgājušas uz pasākumu, kurā darbā iekārtošanas firmas SLS Orange pārstāve stāstīja par medicīnas māsu darbu Zviedrijā un Norvēģijā.

BEZ VALODAS STRĀDĀT NEVAR

Tikšanās rīkota divās daļās: pirmajā bija informācija māsām par darbu Zviedrijas slimnīcās, otrajā – māsām un to palīgiem par darbu Norvēģijas sociālās aprūpes namos. Uz otro daļu neviens nebija atnācis. Lai strādātu šajās valstīs, noteikti jāapgūst valoda. Tas varētu būt grūti, jo kursi ir intensīvi – četras dienas nedēļā.

Pasākuma dalībnieces negribēja Kurzemniekam atklāt ne vārdu, ne darbavietu. Kā teica viena: „Pēc tikšanās domu par ārzemēm neesmu atmetusi, vienīgi nevaru saprast, kā iemācīties valodu, apvienojot to ar darbu. Nevaru arī atļauties iet prom, palikt bez naudas un tikai mācīties.”

VIENA SLODZE NEKAD NAV BIJUSI

Kāda sieviete pastāstīja, ka darba stāžs medicīnā viņai ir ap 30 gadiem un par prombraukšanu viņa domā jau vairākus gadus:

„Es ne brīdi neesmu strādājusi vienu slodzi – visas māsas strādā vairākās vietās.” Agrāk šķērslis aizbraukšanai bijis bērns, kuram jāiet skolā, bet tagad atvase izaugusi un sieviete apsver iespēju doties prom, uzsverot, ka tā nebūšot emigrācija: māsām dota iespēja strādāt ārzemēs, bet dzīvot Latvijā.

INTERESĒJAS JAU PIRMS MĀCĪBĀM

Personāla atlases speciāliste Aiga Preimane, kura par piedāvājumu stāstīja, uzsver, ka Skandināvijas darba devēji ir ļoti ieinteresēti darbiniekus sameklēt Latvijā. „Baltijas valstīs tiek sagatavoti augstas klases profesionāļi. Mūsu speciālisti izceļas ar labu izglītību, pieredzi, ar spēju loģiski rīkoties dažādās situācijās un spēju uzņemties atbildību. Vai daudzi aizbrauc? Tas ir relatīvi. Pēdējos gados aizbraukuši vairāk nekā 1200 cilvēku no Latvijas, Lietuvas, Ungārijas un Slovākijas – ar šīm valstīm strādā-

Darbā iekārtošanas firmas SLS Orange pārstāve Aiga Preimane uzskata, ka aicināt medicīnas māsas strādāt Skandināvijā – tā ir normāla konkurence Eiropas darba tirgū.

jam. Visvairāk no Lietuvas, jo tur vairāk iedzīvotāju.”

Uz Latvijas medicīnas iestāžu vadītāju pārmetumiem, ka šī ir agresīva labāko darbinieku vervēšana, A. Preimane atbildēja, ka darba tirgū tā ir normāla konkurence: „Nevienam nav noslēpums, kāpēc māsas par aizbraukšanu domā. Latvijas amatpersonas laikam īsti nesaprot, cik cilvēkam jāpelna, lai izdzīvotu.”

Par šo iespēju interesējoties medicīnas māsas no 20 līdz 58 gadiem ar dažādu darba stāžu. Dažas meitenes nākot apvaicāties, pirms izlemt, vai par medicīnas māsu mācīties. Tātad jau sākotnēji viņas zina: kad Latvijā specialitāte būs apgūta, dosies prom.

**Iveta Grīniņa
Aivara Vētrāja foto**

Februārī var pārbaudīt asinsspiedienu

Visvairāk jauni cilvēki aicināti šomēnes **Benu aptiekā Kuldīgā, Baznīcas ielā 9, izmērīt arteriālo asinsspiedienu un saņemt ieteikumus augsta spiediena profilaksei un ārstēšanai.**

Februārī šāda asinsspiediena mērī-

šana notiek ap 200 aptiekās visā valstī. To rīko pacientu biedrība *Parsirdi.lv* kopā ar Latvijas Kardiologu biedrību, Latvijas Hipertensijas un aterosklerozes biedrību un lielākajiem aptieku tīkliem. Tradicionālajiem riska faktoriem (smēķēšanai, palielinātam

svaram, neveselīgam uzturam, vecumam un iedzimtībai) pievienojies arī stress un pie datora pavadītais laiks. Galvas smadzeņu insults un miokarda jeb sirds infarkts diezgan bieži skar jaunus cilvēkus, tāpēc šajā akcijā tieši viņi aicināti asinsspiedienu pārbaudīt.

MEDIĶI INFORMĒ

Pārāk sirsnīgi atvadās no drauga

Stāsta Neatliekamās medicīniskās palīdzības dienesta Kurzemes reģionālā centra statistiķe **Dārta Girgensone**.

No 26. janvāra līdz 2. februārim Kuldīgas, Alsungas un Skrundas novadā mediķi devušies 80 izsaukumos. Uz slimnīcu aizvesti 45 cilvēki, no tiem pieci bērni. Viena sieviete un astoņi vīrieši bijuši reibumā. Divi vīrieši Kuldīgā (viens dzērumā) cietuši kautiņā nesaistītos notikumos.

Vairāki atkal pēc pakļūšanas krituši un laužuši gūžas kaulu: četras sievietes un viens vīrietis no 73 līdz 90 gadiem. 59 gadus veca sieviete gūžu izmežģījusi. 40 gadus vecs vīrietis, atvadoties no drauga, viņu apkampis, bet abi zaudējuši līdzsvaru un nokrituši. Krītot vīrietis atsis galvu pret apmali un ar vaļēju galvas brūci nogādāts ārstniecības iestādē. Cietušais nav bijis reibumā.

Gadu un deviņus mēnešus veca meitenīte, iespējams, nokodusi galu dzīvsudraba termometram un ar varbūtēju saindēšanos nogādāta slimnīcā. 57 gadus vecs vīrietis reibumā maksķerējot paslīdējis uz diķa ledus, nokritis uz sāna un pamatīgi sasīties. Ar iespējamu ribu lūzumu viņš nogādāts slimnīcā. 83 gadus vecai sievietei istabā sareibusi galva, kāja aizķērusies aiz paklāja, un krītot viņa salauzusi plaukstu pamatni.

NUMURA CITĀTS

„Daudzi bērni vairs nemāk spēlēties. Viņiem vajadzētu trenēt dziļos muskuļus, attīstīt līdzsvaru, skriet un staigāt pa nelielām virsmām: jūrmalas smiltīm, mežu vai akmeņiem,” saka ergoterapeite Selga Kancāne.

Aicina Dzīvības koks

13. februārī 17.30 Liepājas sociālā dienesta mācību klasē tikšanās un sarunas par dzīvi ar Liepājas reģionālās slimnīcas (LRS) psiholoģi Diānu Oļukalni.

Kā informē onkoloģisko pacientu atbalsta biedrības *Dzīvības koks* Liepājas nodaļas vadītāja Ilze Vainovska, 5. februārī 11.00 LRS lielajā vestibilā tiek atklāta izstāde *Mēs esam tepat, lai tevi iedvesmotu*, kas būs apskatāma visu mēnesi. Darbi redzami arī mājaslapā www.dzivibaskoks.lv. Tāpat tur var pieteikties psihosociālajai rehabilitācijai par valsts naudu – šogad notiks 30 nometnes, pirmā jau martā.

Kur bērni sporto

Kuldīgas skolām un bērnudārziem sporta nodarbes bez maksas notiek vairākās sporta skolai nodotajās ēkās.

Janvāra sēdē novada deputāti apstiprināja, ka peldbaseinu izmanto visas izglītības iestādes, vieglatlētikas manēžu – Kuldīgas Centra vidusskola, Kuldīgas Mākslas un humanitāro zinību vidusskola un bērnudārzs *Ābelīte*. Sporta hallē Piltenes ielā nodarbes notiek V. Plūdoņa Kuldīgas ģimnāzijai, Alternatīvajai sākumskolai, bērnudārziem *Bitīte* un *Cīrulītis*. Humanitārā skola darbojas arī sporta zālē Virkas ielā, vēl turp dodas Kuldīgas pamatskolas audzēkņi.

Labākie jaunie pavāri un viesmīļi

Jauno profesionāļu meistarības konkursa *Skills Latvia* pusfinālā 2. vietu viesmīļiem izcīnījusi Kuldīgas Tehnoloģiju un tūrisma tehnikuma audzēkne Ance Medīna.

Labākais bija Toms Bulis no Rīgas Tūrisma un radošās industrijas tehnikuma.

Pirmo sešu pusfināla vietu ieguvēji gan viesmīļu, gan pavāru grupā ieguva tiesības piedalīties konkursā Rīgā no 24. līdz 27. aprīlim. To organizē Valsts izglītības attīstības aģentūra. Pavāru vērtēšanas komisijā priekšsēdis bija mūsu novadnieks, restorāna *Entresol* šefpavārs Raimonds Zommers, viesmīļu komisijā – kafejnīcu tīkla *Cup&Cino* vadītāja Inese Vīcupa.

Uzņēmēji – par Kurzemes attīstību un energoefektivitāti

Rumbas pagasta SIA *Milzu!* attīstības vadītāja Evita Štrausa un Padures SIA *Amazone* valdes locekle Baiba Mikāla savā pieredzē dalījās Liepājā notikušajā Kurzemes biznesa forumā *Mūsdienīga uzņēmumu vadība 21. gadsimtā*.

Tur uzņēmēji sprieda par Kurzemes attīstību un energoefektivitātes ieviešanu. Diskusijā par veidiem, kā paaugstināt energoefektivitāti uzņēmumiem un ražošanas ēkām, kā arī par ieteikumiem valsts atbalsta programmām piedalījās B. Mikāla, *Ventspils siltuma* valdes loceklis Atis Mertens, *Skrundas komunālās saimniecības* valdes priekšsēdis Kaspars Kutuļskis, SIA *Hidrolat* pārstāvis Aleksandrs Šemjakins un SIA *Cannelle Bakery* pārstāvis Ivars Skrebelis. Bet foruma sadaļā par iedvesmas stāstiem pieredzē dalījās uzņēmuma *Milzu!* pārstāve E. Štrausa.

Bankas *Citadele* ekonomists Mārtiņš Āboliņš, iepazīstinot ar prognozēm ekonomikā šogad, atzina, ka pašreiz tā aug visā pasaulē un līdztekus arī pie mums. Par vīziju *Latvija 2022* stāstīja domnīcas *Certus* vadītājs Vjačeslavs Dombrovskis. Viņaprāt, galvenās problēmas ir demogrāfija un tas, ka ikvienam nodokļu maksātājam būs jāuztur vairāk pensionāru un citas sociāli neaizsargātās grupas, tāpēc svarīga ir straujāka ekonomikas izaugsme un augstas pievienotās vērtības darba vietu izveide.

Īstais laiks apzāgēt kokus

Kuldīgas komunālo pakalpojumu darbinieki apzāgē bīstamos kokus 1905. gada ielā.

„Ziemā darbiniekiem ir mazliet brīvāks laiks, un varam apzāgēt vecos un bīstamos kokus. To darām pamazām, ja laika apstākļi ļauj,” saka SIA *Kuldīgas komunālie pakalpojumi* (KKP) pārstāvis Kaspars Poriķis.

„Koki tiek apzāgēti gan pēc pašvaldības uzdevuma, gan iedzīvotāju lūguma, ja tas saskaņots ar domi. Pēc iedzīvotāju vēlmes koku vai nu atstājam viņiem malkai, vai savācam. Mums ir iespēja apzāgēt tā, lai pa virsu var uzbērt zemi un paliek līdzena vieta. Mums ir arī tehnika tam, lai izceltu saknes,” stāsta speciālists. KKP pacēlājs ir augsts. Darbam augstumā apmācīti trīs cilvēki. Sapirkts inventārs, piemēram, drošības siksnas un citas lietas.

Pašvaldības vides speciāliste Dace Jansone uzsvēr: „Tas, ka koks ir vecs, nenozīmē to, ka tas jānozāgē. Mūsu pilsēta ir bagāta ar veciem un lieliem kokiem. Koks vai zars tiek zāgēts tad, ja kļuvis bīstams.”

Gadā šim nolūkam novada budžetā paredzēts ap 2000 eiro. Savukārt arboristu pakalpojumiem ir atsevišķs finansējums, kas atkarīgs no cenu aptaujas. Šogad arboristi vainagos liepas Pilsētas laukumā, 1905. gada parkā, Strautu ielā un Planīcas ielā 12.

Iedzīvotāju iesniegumus atļaut kādu koku nozāgēt izskata apstādījumu komisija. „Katrs gadījums tiek izvērtēts. Atļaujam vai nu nozāgēt, vai arī – ja koks nevienu neapdraud un netraucē – sakopt vainagu.”

Iveta Grīniņa
Aivara Vētrāja foto

Dziesmu svētku dalībniekiem jāreģistrējas elektroniski

Līdz 13. februārim (ieskaitot) visiem Latvijas Dziesmu un deju svētku dalībniekiem pirmoreiz pašiem obligāti jāreģistrējas elektroniski.

Mājaslapā www.dziesmusvetki.lv jāievada personas dati, fotogrāfija un kolektīva nosaukums, un tas ļaus iegūt dalībnieka karti. Ar to varēs iekļūt pasākumu vietās, braukt Rīgas sabiedriskajā transportā un saņemt pusdienas. Jaunā karte domāta dalībnieku ērtībai, jo vairs nevajadzēs atsevišķu ID karti, e-talonu un aproci ēdināšanai. Rīkotājiem tas palīdz zināt dalībnieku kopskaitu, plānot dzeramā ūdens daudzumu, satiksmi un autobusu izvietošanu, ēdināšanu, drošību u.tml.

Reģistrāciju izveidojis IT uzņēmums *Squalio*, kas informē, ka svētku laikā darbosies arī mobilā lietotne, kurā katrs varēs aplūkot mēģinājumu un koncertu grafiku, laika ziņas utt.

14. un 15. februārī dalībniekus sistēmā apstiprinās kolektīvu vadītāji, 19. un 20. februārī – pašvaldību koordinatori. Savukārt apliecinājumu tam, vai reģistrētie kļuvuši par svētku dalībniekiem, katrs saņems pēc skates rezultātu apkopošanas maijā.

Reģistrācija: www.dziesmusvetki.lv

- Sadaļā *Dalībniekiem – Reģistrēties* ievadīt personas datus.
- Augšuplādēt fotogrāfiju (seja ir centrā, nav aizsegta, gaišs fons, skatiens kamerā, attēlā nav citu cilvēku vai priekšmetu, maksimums 5 MB, formāts JPG).
- Norādīt savu e-pastu vai tālruni.
- Norādīt visus kolektīvus, kuros plānojat piedalīties, atzīmēt galveno, kura nosaukums tiks rakstīts uz dalībnieka kartes.
- Nepilngadīgie jāreģistrē vecākiem vai to likumiskajiem pārstāvjiem.
- Ja ir jautājumi: tālr. 26436135, 29331176, 29331187 (ik dienu no 10.00 līdz 20.00), e-pasts: dati@dziesmusvetki.lv.

XXVI Vispārējie latviešu Dziesmu un XVI Deju svētki Rīgā notiks no 30. jūnija līdz 8. jūlijam.

- Tos rīko Latvijas Nacionālais kultūras centrs, atbalsta lieldraugi *Swedbank*, *Elektrum*, *Latvijas Mobilais telefons*.
- Svētkos piedalās 30% Latvijas iedzīvotāju, līdzdarbojas gandrīz 45% (pēc jaunākajiem pētījumiem).
- Rīgā būs vairāk nekā 40 000 dalībnieku no 118 pašvaldībām un ārzemēm.
- Septiņās dienās – vairāk nekā 60 pasākumu.

Gribēja strādāt sev

Inesei un Kasparam Kilipiem, kuri saimnieko Kurmāles *Vankās*, pērn valsts gadadienā pagasta pārvalde pasniedza atzinības rakstu par ieguldījumu saimnieciskajā darbībā un vides sakopšanā, bet tikai pirms pieciem gadiem zemnieku saimniecību viņi izveidojuši no nulles.

SĀKUMĀ NEBIJA NEKĀ

Inese stāsta: „Sākām pilnīgi no nekā – nolēmām, ka vairs negribam strādāt citiem. Mums bija tikai četri hektāri zemes, tāpēc braucām uz pašvaldību noskaidrot, vai varam dabūt brīvu zemi. Tolaik netālu brīvi bija 27 ha, tos mums piešķīra, un tā pamazām paplašinājāmies.” Kaspars piebilst: „Gan man, gan Inesei vecāki saimnieko, mēs visu mūžu laukos esam dzīvojuši, tāpēc veidojām savu saimniecību. Nodarbojamies ar graudkopību un lopkopību.” Inese stāsta, ka zemes trūkuma dēļ sāks ar lopkopību un no trim telēm ganāmpulks izaudzis līdz 30 lopiem. Kaspars skaidro: „Buļļus dodam prom uz izsoli, bet telītes paturam, lai pavairotu ganāmpulku. Daudz rakstām Eiropas projektus – tie mums daudz palīdzējuši.” Tiek apsaimniekoti 140 ha. Inese secina: divās nozarēs tomēr esot drošāk. Lielākā daļa zemes tiek īrēta no pašvaldības.

Saimnieki stāsta, ka pavasarī būs ļoti daudz darba. „Slapjā rudens dēļ neiznāca iesēt pietiekami daudz ziemāju, bet vasarājiem zeme vēl nav uzarta. Arī pavasari sola slapju, bet līdz Jāņiem vajadzētu iesēt. Dabu nevaram mainīt, varam tikai pielāgoties,” nosaka Kaspars.

BEZ PROJEKTIEM NEVAR

Inese turpina: „Vīrs strādā tikai saimniecībā, es palīdzu šeit un esmu arī pašnodarbināta persona: sniedzu grāmatvedības pakalpojumus zemnieku saimniecībām, palīdzu rakstīt Eiropas projektus.

Mēs bez projektiem nekur tālu nebūtu tikuši. Pēc pirmā nopirkām traktoru ar frontālo iekrāvēju, lai lopiem var pievest barību. Tad likās, ka beidzot kaut kas var notikt. Pēc tam nopirkām pļaujmašīnu, arklu, grābekļus, un, kad zemes kļuva vairāk un ar vienu traktoru vairs nevarēja apsaimniekot, par Eiropas naudu nopirkām otru.” Pašlaik ar Eiropas atbalstu tapusi liellopu kūts par 80 tūkstošiem eiro. „Saprātām, ka ar mazo stalli ir par mazu un vajadzīgs kas lielāks. Tagad ir citādāka strādāšana un lielāka atdeve,” secina I.Kilipa.

IDEJU NETRŪKST

Kādreiz te dzīvojuši Ineses vecvecāki, bet no tiem laikiem nekas neesot saglabājies – viss būvēts no jauna. „Kad 2004. gadā uzcēlām māju, bija sapnis par pirti, āra kamīnu un terasi. Dībinājām biedrību *Lauku sēta – dzīvosim zaļāk*.” Inese atzīst, ka lauku tūrismam laika atliek maz, jo ļoti daudz prasa saimniecība. „Vasarā pie mums ir braukuši svinēt kāzas,

Kurmāles *Vanku* saimnieki Kaspars un Inese Kilipi pie jaunās liellopu kūts.

Kaspars un Inese ar meitām Kristu un Everitu, pērn saņemot pārvaldes atzinības rakstu par saimniecisko darbību un vides sakopšanu.

dzimšanas dienas. Domāju: ja nav mērķu un sapņu, tad cilvēks vairs neeksistē. Tagad mūsu sapņi aizgājuši bezgalībā.” Kaspars piebilst: „Garlaicīgi nav. Mūsu mērķis, kā jau visiem zemniekiem, ir paplašināties. Piecos gados esam daudz sasnieguši. Galvenais ir tas, ka strādājam paši sev, un, cik labi strādāsim, tik nopelnīsim.”

Abi atzīst: bieži jāsaskaras ar grūtībām, bet, ja visam atmetīs ar roku, tad šeit nevar dzīvot. Latvijā uzturēt saimniecību esot grūti, *papīrus* sakārtot arī, arī banka bijusi jāmaina, lai sāktu kūts celtniecību. Domu par kūti Kilipi atmetuši kādas piecas reizes, jo viss bijis jāsakārto tā, lai būtu pēc likuma.

VECĀKI DEJO, MEITAS MUZICĒ

Inese un Kaspars audzina divas meitas: desmit gadus veco Everitu un sešgadnieci Kristu. „Abas iet gan mūzikas, gan mākslas skolā. Meitas no vecākiem neatpaliek – ir ļoti darbīgas.” Everita spēlē vijoli un nesēn ieguvusi 3. vietu Ventspilī starp stīgu instrumentu spēlētājiem. Krista iet mūzikas skolas sagatavošanas klasē un grib spēlēt čellu. Bet Ineses un Kaspara vaļasprieks ir tautiskās dejas Kurmāles vidējās paaudzes kolektīvā *Rīva*. „Sākām pirms gada. Draugi uzaicināja, un vajag izkustēties. Vasarā esam diezgan aizņemti, bet ziemas vakaros ir jauki iziet no mājas.”

„Man tas sagādā prieku”

„Ļoti sabiedriska un aktīva meitene,” tā par kurmālnieci Elīnu Zeidaku saka kultūras organizatore Aina Šļisarenko. Dejoj, vadīt pasākumus, dziedāt, jāt ar zirgu ir Kuldīgas Mākslas un humanitāro zinību vidusskolas 11. klases skolnieces aizraušanās.

Elīna uzaugusi laukos, tāpēc dzīvnieki meitenei mīļi. Tagad viņai ir pašai savs zirgs vārdā Argota.

PAŠAI SAVS ZIRGS

„Pirms trim gadiem Vilgālē tika izveidots vidējās paaudzes deju kolektīvs, un sāku tur iet. Pašlaik apmeklēju divus kolektīvus: Vilgālē tā ir *Rīva*, skolā – *Austra*. Deja mani iepriecina. Sākumskolā gāju sporta dejās, tāpēc gribēju pie dejošanas atgriezties. Tā uzlabo stāju, bet pats galvenais – esmu ieguvusi jaunus draugus. Abi kolektīvi ir ļoti draudzīgi. Bieži braucam uz koncertiem, tur gūstu pieredzi. Priekšā ir Dziesmu un deju svētku skate – tagad tai gatavojamies.”

Divus gadus Elīna ar draudzeni Tīnu piedalījies Snēpeles dziedāšanas konkursā un abas reizes uzvarējusi. Viņa arī spēlē ģitāru. Tāpat meitenei patīk rokdarbi, un, ja ir laiks, tad dāvanas radiem un

draugiem viņa taisa pati.

Elīna uzaugusi zemnieku saimniecībā: „No mazotnes man ļoti patīk dzīvnieki. Mājās ir gan govīs, gan cūkas, gan kaķi un suņi. 16. dzimšanas dienā tiku pie sava zirga. Sapnis ir iemācīties pareizi jāt, tāpēc Snēpelē apmeklēju nodarbības pie Ilondas Reitas.”

DROSME NAV GALVENAIS

„Man jau sen patīk organizēt un vadīt pasākumus,” stāsta Elīna. „Kad mācījos Vilgāles pamatskolā, vadīju ļoti daudzus pasākumus. Biju līdzpārvaldes prezidente.” Viņa vadījusi valsts gadadienas pasākumu pagastā. „Arī mājās, kad ir svētki, cenšos izdomāt spēles vai īsus uzvedumus, lai pašiem jautri. Visi uzskata, ka cilvēkam, kurš pasākumu vada, jābūt

ļoti drošam un pārliecinātam, bet es nemaz tik droša neesmu – vienmēr pirms tam esmu uztraukusies, bet pēc tam ir gandarījums. Man tas patīk, un būt publikas priekšā ir liels prieks.”

Par studijām Elīna vēl nav izšķīrusies: „Mani interesē kultūras darba organizēšana, bet tētim ir zemnieku saimniecība, tāpēc gribētu apgūt lauksaimniecību. Iespējams, apgūšu abas studiju programmas.”

Mamma Inga par meitas vaļaspriekiem priecājas, bet dažkārt šķiet, ka visu nevar apvienot un no kaut kā jāatsakās. Tomēr pienāk nākamā diena, un Elīna atkal ceļas un visu dara. Pati meitene piebilst, ka ir ļoti laimīga, jo viņu atbalsta vecāki, radi un draugi.

Lāsma Reimane, Ineses Kilipas, Elīnas Zeidakas arhīva un autores foto

Nevis norobežot cilvēku, bet dzīvot līdzās

„Esmu strādājusi privātpraksēs, saņemot ļoti labu atalgojumu, bet tādu profesionālo gandarījumu kā šeit neesmu guvusi nekur,” par darbu biedrības Latvijas kustība par neatkarīgu dzīvi dienas aprūpes centrā saka ergoterapeite Dita Rituma.

D.Rituma strādā ar cilvēkiem, kuriem ir ļoti smagi garīgās attīstības traucējumi: „Ja 28 gadus vecam cilvēkam, kurš līdz šim ir barots, trīs mēnešos varu iemācīt ēst pašam, jūtos ļoti labi.” Ar speciālisti Kurzemnieks tikās pieredzes braucienā uz Rīgu, Siguldu un Jelgavu, kas projektā Kurzeme visiem tika rīkots Kurzemes sociālajiem darbiniekiem, nevalstisko organizāciju pārstāvjiem un žurnālistiem. Dalībnieki uzzināja, kādus pakalpojumus cilvēkiem ar garīgiem traucējumiem sniedz dienas aprūpes centros un grupu dzīvokļos, kā šie cilvēki spēj iemācīties ne tikai aprūpēt sevi, bet arī savu spēju robežās dažādās darbnīcās izpildīt pasūtījumu, piemēram, strādāt sociālā uzņēmuma veikalā Pogotava Siguldā. Speciālisti diendienā strādā ar cilvēkiem, kuri dzīvo ģimenēs vai grupu dzīvokļos, pierādot, ka diagnoze garīgās attīstības traucējumi nenozīmē obligātu ievietošanu pansionātā un nošķiršanu no sabiedrības. Viņi ir vienprātīgi, ka jābūt gataviem pamanīt katra klienta mazākos panākumus, atrast, kas kuram vairāk patīk, un to izmantot, lai mācītu arī to, kas nepatīk.

”

Nav tāda jēdziens kā laba iestāde – uzskata tie, kuri aizstāv cilvēkus ar garīgās attīstības traucējumiem. Tā noliedz izvēles brīvību un izolē. Iestāde ir vieta, kurā cilvēkam pār savu dzīvi nav kontroles, tā atņem iespēju būt kopā ar ģimeni, draugiem un citiem, kavē veidot jaunas attiecības. Tur cilvēks nevar sapņot – tikai eksistēt.

Institucionalizācija – apzīmē procesu, kad cilvēks tiek ievietots aprūpes iestādē un pierod pie tās darbības modeļa.

Deinstitucionalizācija – pretējs process, kad ilgstošu aprūpi iestādēs pakāpeniski aizstāj ar sabiedrībā balstītiem sociālajiem vai ģimeniskai videi pietuvinātiem pakalpojumiem. Ievērojot cilvēktiesības, dažādās valstīs to ievieš jau kopš 20. gs. vidus.

Sabiedrībā balstīti sociālie pakalpojumi Tie ir sociālais darbs, aprūpe, sociālā vai profesionālā rehabilitācija. Piemēram, bērna aprūpe audžuģimenē vai dienas centrā, pieaugušo rehabilitācija grupu dzīvokļos vai specializētās darbnīcās, sociālais darbs ģimenes atbalsta centros. Tiek sniegti visiem iedzīvotājiem ārpus iestādēm.

BIEDRĪBA RĪGAS PILSĒTAS „RŪPJU BĒRNS”

Strādā pasūtījumam uz ārzemēm

Skalu kūlīšus kamina iekuram sagatavo Rīgas Rūpju bērna klienti galdniecības darbnīcā Skaida. Ogrē uzņēmējs tos piesūcina ar parafīnu un sūta uz ārzemēm.

Rūpju bērna pārziņā ir gan dienas aprūpes centri, gan grupu dzīvokļi un specializētā galdniecība Skaida.

Uz darbnīcu katru dienu nāk 11 jauniešu, lai atbilstoši spējām strādātu ar koku. Bez aromāta, notiek vecāku sapulces, atvērto durvju dienas. Vairāki klienti pusslodzī strādā ārpus Rūpju bērna, bet ir arī tādi, kuriem jābūt kopā ar ģimeni, draugiem un citiem, kavē veidot jaunas attiecības.

Tur cilvēks nevar sapņot – tikai eksistēt.

BIEDRĪBA LATVIJAS KUSTĪBA PAR NEATKARĪGU DZĪVI

Jābūt cilvēkos

Šīs biedrības dienas centrā Rīgā uzturas jaunieši ar ļoti smagām diagnozēm.

Biedrības Latvijas kustība par neatkarīgu dzīvi sveču darbnīcā tiek izpildīts Ziemeļvalstu padomes pasūtījums. „Šeit top augstas kvalitātes sveces – roku darbs. Tās veidojoši cilvēki ar garīgās attīstības traucējumiem,” skaidro biedrības vadītāja Inga Šķestere.

Ergoterapeite Dita Rituma: „Dienas centrā nedrīkst zēlot naudu materiāliem, jo cilvēkiem jābūt nodarbinātiem visu laiku.”

Valdes priekšsēde Inga Šķestere stāsta, ka centrs atvērts no 8.00 līdz 19.00, klientu vecākiem tā ļaujot atgriezties darbā. „Mūsu dziļākā pārliecība: vienīgā vieta, kur cilvēkam dzīvot, ir sabiedrība. Tādēļ pakalpojumu izveidojām tai mērķa grupai, kurai Latvijā tāda nebija. Sociālās politikas plānotājiem pierādījām, ka garīgi slimi cilvēki nav jānorobežo pansionātos,” uzsver I.Šķestere.

PĀRAPRŪPĒTI

Viņa skaidro, ka klientiem jāiemācās tādas prasmes, kas citiem ir pašsaprotamas: apģērbties, ievērot higiēnu, pašt. „Visi mūsējie nāk no ģimenēm, taču tās kopš šo bērnu dzimšanas dzīvojušas krīzes

situācijā – ar lielu vainas izjūtu. Tāpēc šie bērni ir pārārpūpēti, un vecākiem grūti saskatīt, ka bērns jau pieaudzis. Tā veidojas deformētas attiecības. Mēs nepārmētam, mēs ar to strādājam – gan ar klientiem, gan vecākiem. Liela daļa mūsējo nerunā, tāpēc cenšamies saprast, kā cilvēki jūtas, par ko dusmojas. Nodrošinām jēgpilnas aktivitātes, kuras var izdarīt arī cilvēki ar ļoti smagiem garīgās attīstības traucējumiem.”

Galdniecības darbnīcā Skaida jaunieši (tā tiek saukti visi klienti neatkarīgi no vecuma) izpilda dažādus pasūtījumus. Bijusi sadarbība ar Mēness aptieku – tai izgatavotas

koka karotes, lāpstīņas un sviesta naziši. Pēc Rīgas domes pasūtījuma taisītas mājas klaiņojošiem kaķiem, Latviešu biedrības namam atjaunoti 200 krēslī. Ar pasūtītāju no Ogres ir līgums par skalu kūlīšu siešanu. Tie tiek eksportēti uz ziemeļvalstīm un izmantoti kamīnu iekuram. Samaksu klienti saņem simbolisku, bet naudu, kas no pasūtījumiem iegūta, biedrība tērē materiāliem, kopīgām ēdienreizēm, pasākumiem un dāvaniņām svētkos.

sveci rokās viņi steigjas pie vecākiem. „Darām visu, lai veicinātu klientu neatkarību, katru uzdevumu piemeklējam spējam. Vienai mūsu jaunkundzei patīk kurpes, citam – zirnekļi. Tātad mūsu uzdevums ir sameklēt tādas materiālus, kas rada interesi darboties. Katrs sīkākais panākums viņiem ir kosmosi!”

Izrādot sveču darbnīcu, speciāliste uzsvēra, ka klienti strādā tikai ar aukstu materiālu. Izmantojot viņu noslieci uz destruktīvu uzvedību, tiek piedāvāts parafīna plāksnes salauzt mazos gabaliņos. Pēc tam pašiem jāsaprot, cik lieli liekami atbilstošās formās, vai to pietiek, kādas krāsas izvēlēties. Bet pats būtiskākais esot redzēt lepmumu par padarīto.

Redz pašu padarīto Biedrības klienti var strādāt sveču darbnīcā. Ergoterapeite D.Rituma uzskata: būtiski, ka jaunieši redz sava darba rezultātu. Ļoti emocionāli esot brīži, kad ar pašdarināto

BIEDRĪBA CERĪBU SPĀRNI

Pavadīt laiku jēgpilni

Cerību spārni Siguldā darbojas kopš 2003. gada, kad sākuši ar ārstniecisko vingrošanu, dejām, kustību un radošajām nodarbībām.

Tagad biedrība piedāvā jau piecus pakalpojumus, tajā skaitā veikaliņu Pogotava, sociālā atbalsta centru Cerību māja, rehabilitāciju vecākiem ar maziem bērniem, atelpas brīžus vecākiem, kuriem ir bērni, jaunieši vai pieaugušie ar invaliditāti.

KĀRTIS NESPĒĒ

Darbinieki skaidro, ka garīgi slimo klientu vecāki nekad līdz galam nespēj saprast, kāpēc viņu bērni ir tādi, un sākas ķildas. Diemžēl visbiežāk tēvi neiztur spriedzi un ģimeni pamet. Tādēļ uz terapiju tiek aicināti abi vecāki, lai saņemtu speciālistu atbildes. Ādas, keramikas, ausānas un šūšanas darbnīcā dienas centra apmeklētāji kopā ar skolotājiem darina izstrādājumus, kuras pārdod biedrības veikalā Pogotava. Galvenais, lai klienti laiku pavadītu jēgpilni, saka darbinieki: „Pie datora viņi var sēdēt mājās, kārtis šeit nespējējam un saulespuķu sēklas negrauzām.”

CITI PIŅĒM NELABPRĀT

Pirms pieciem gadiem biedrība gribējusi netālajā Mores pagastā izveidot saviem klientiem Cerību

sētu – ciematiņu ar grupu dzīvokļiem un darbnīcām. Vietējā sabiedrība sacēlusies pret to, ka līdzās dzīvos cilvēki ar garīgās attīstības traucējumiem. Tagad attieksme pamazām mainīties. Klienti koncertos dzied kopā ar bērniem un pensionāriem. Nav arī īpašu iebildumu pret Cerību māju, kas iekārtota pirms gada un kurā mīt mammas ar bērniem pēc krīzes, arī grūtnieces. Turp tiek vesti klienti, kuru vecāki izmanto atelpas brīža pakalpojumu. Ap māju ir dārzs, siltumnīca, rotaļu laukums, tiks turēti divi zirgi, ko izmantot terapijā. Sievietes mācās strādāt zemes darbus, konservēt, gatavot ēst. Klienti redz, kā var dzīvot mājīgā vidē.

Cerību māja piederot kundzei, kura to cēlusi, lai iekārtotu viesu namu. Bet biznesa plāns nav izdevies, un saimniece pārcēlusies uz Skotiju. Lai māja nestāvētu tukša, tā uz desmit gadiem izīrēta biedrībai. Ja projekts būs ilgstošs, māja un 3 ha zemes tiks uzdevināti Cerību spārnim.

Atelpas brīdis pienākas tiem vecākiem, kuru bērniem ir funkcionāli traucējumi. 30 dienas gadā vecāki drīkst savu bērnu uzticēt speciālistiem un paši aizbraukt ceļojumā, uzlabot veselību, nokārtot darīšanas. Uz Siguldu bērni tiekoti vesti no visas Latvijas, arī Kurzemes.

Sociālajā uzņēmumā Pogotava tiek pārdoti Cerību spārnu klientu darinājumi. Arī par pārdevējiem strādā dienas centra apmeklētāji.

Siguldas biedrības Cerību spārni dienas centrā tiek piedāvātas dažādas nodarbības. Klientu iecienīta ir lupatdeķīšu ausšana.

Tādas rotaļlietas top dienas centrā.

Domino kauliņu veidošana no speciālas plastikas prasa lielu rūpību.

Cerību māja uzturas jaunās māmiņas ar bērniem un grūtnieces. Vecāki var šurp atvest bērnus ar funkcionāliem traucējumiem, kamēr pašiem izbauda atelpas brīdi.

Kurzemes plānošanas reģiona projekta Kurzeme visiem sabiedrisko attiecību speciālistes Ineses Siliņas arhīva foto

Projekts Kurzeme visiem

- Līdz 2020. gadam Labklājības ministrija kopā ar plānošanas reģioniem un pašvaldībām īsteno t.s. deinstitucionalizāciju, kurā ar Eiropas atbalstu pašvaldības var radīt tādas pakalpojumus, lai:
 - bērni, kuri dzīvo aprūpes centros, var augt ģimeniskā vidē,
 - bērni ar funkcionāliem traucējumiem var saņemt aprūpi un rehabilitāciju dzīvesvietā,
 - pieaugušie ar garīgiem traucējumiem pēc savām spējām un ar speciālistu atbalstu var izvēlēties dzīvot patstāvīgi un strādāt sev piemērotu darbu.

- Projektu Kurzeme visiem ievieš Kurzemes plānošanas reģions kopā ar visām pašvaldībām, bērnamiem un valsts sociālās aprūpes centru Kurzeme.

Kurzemes deinstitucionalizācijas plāns piedāvā

- Rīcības, kas cilvēkiem ar garīgiem traucējumiem, bērniem ar funkcionāliem traucējumiem un bērnamu iemītniekiem sniegtu viņu vajadzībām atbilstošus sociālos pakalpojumus un novērstu nokļūšanu aprūpes iestādē.

- Priekšlikumus, kā infrastruktūru uzlabot vai izveidot jaunu.

- Kurzemē nepieciešamo speciālistu skaitu un to mācību vajadzības.

- Iespējamo pašvaldību sadarbības modeli.

Plāns izstrādāts, apzinoties, ka visiem priekšlikumiem naudas nepietiek, tādēļ jāizmanto tā, ko projektā piešķir Eiropas Savienības fondi.

Kas paredzēts

Pernā gada sākumā Kurzemē bija:

BĒRNUNAMU IEMĪTNIEKIEM 146 bērni

Bērnu vajadzību un ģimeniskās vides dēļ Talsu novadā un Liepājā tiks izveidotas jauniešu mājas 18 pusaudžiem no 15 līdz 17 gadiem, Ventspilī un Liepājā tiks ieviesti pakalpojumi 40 bērniem, t.sk. ar funkcionāliem traucējumiem.

BĒRNIEM AR FUNKCIONĀLIEM TRAUCĒJUMIEM 1176 bērni

Tiem, kuriem ir invaliditāte un atbalsts vajadzīgs tuvāk dzīvesvietai, Talsu novadā būs atelpas brīža pakalpojums 50 bērnu vecākiem, Kuldīgas, Aizputes un Saldus novadā un Liepājā tiks uzlabota sociālās rehabilitācijas pieejamība 156 bērniem (Kuldīgā – 30).

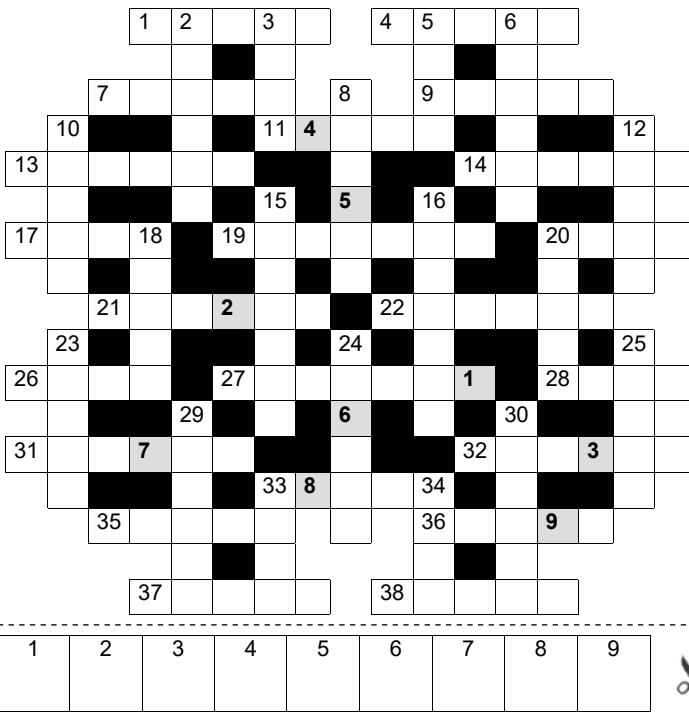
CILVĒKIEM AR GARĪGIEM TRAUCĒJUMIEM 3133 cilvēki

Ventspils, Dundagas, Talsu, Skrundas, Saldus un Rucavas novadā un Liepājā tiks veidoti grupu dzīvokļi 85 cilvēkiem. Lai dienas pavadītu jēgpilni, Ventspilī, Talsu un Kuldīgas novadā taps dienas aprūpes centri 121 cilvēkam, un, lai veicinātu nodarbinātību, Talsu, Kuldīgas, Skrundas, Saldus novadā un Liepājā tiks veidotas specializētas darbnīcās 112 cilvēkiem.

Ingunas Spuleniece

KRUSTVĀRDU MĪKLA

Veidojusi Anda Straume.

Risinājumu gaidām līdz 7. februārim.

Horizontāli: 1. Portatīvs ģeodēziskais instruments. 4. Šķiltavas elements. 7. Liels koka trauks. 9. Upe Indijā un Bangladešā. 11. Aktieru vai cirka mākslinieku kolektīvs. 13. Mākslas stils. 14. Maza, iegarena siena kaudze. 17. Jūras putns. 19. Cilvēks, kas nodarbojas ar tūrismu. 20. Senās Romas pilsoņu virsējais apģērbs. 21. Balandu dzimtas sakņaugi. 22. Japānas ķirsis. 26. Vācu komponists un ērģelnieks (1685–1750). 27. Vingrinājums pareizrakstībā – priekšā lasīta teksta rakstīšana. 28. Pielūgsmes objekts. 31. Akmens iežu masīvs. 32. Mazākā administratīvi teritoriālā vienība. 33. Mazliet slapji. 35. Sūreņu dzimtas kultūraugi. 36. Neaizturēt. 37. Iepriekšējā dienā. 38. No jauna, vēlreiz.

Vertikāli: 2. Japāņu klasiskā teātra veids. 3. Gūt. 5. Galvaspilsēta Eiropā. 6. Metāla naudas gabals. 8. Neliels kukaiņēdājs dzīvnieks. 10. Apģērba piederums. 12. Pausēšanas ierocis. 15. Strauja kustība, kurā ķermeņi pārmet pār galvu. 16. Sistematizēts ģeogrāfijas vai citu karšu krājums. 18. Ugundrošs metāla skapis. 20. Purvainš strauts. 23. Debess ķermenis – zvaigzne, ap kuru riņķo Zeme un citas planētas. 24. Lidaparāta pacelšanās moments. 25. Vidusāzijas tautu dziesminieks. 29. Kārbiņa tabakas izstrādājumu glabāšanai. 30. Bulgārijas galvaspilsēta. 33. Midzenis. 34. Norisināties, pastāvēt zināmu laika posmu.

Pareizā atbilde: ABSTRAKCIONISMS

(viens no galējiem formālisma virzieniem mākslā, kas kombinē abstraktus elementus: krāsu laukumus, līnijas, apjomus).

Atbildes **Horizontāli:** 5. Azimuts. 6. Trotils. 8. Asīte. 9. Antra. 10. Vārds. 13. Salmene. 14. Pamanīt. 17. Zeffīrs. 18. Ilens. 19. Diet. 20. Rasa. 22. Etilde. 23. Atauga. 25. Sacerēt. 27. Odiseja. 30. Lasis. 31. Klēts. 32. Zīles. 33. Alianse. 34. Plakans. **Vertikāli:** 1. Siltumnīca. 2. Esene. 3. Stūre. 4. Ģitāra. 5. Apskate. 7. Sadzīve. 11. Anestezēt. 12. Saistaudī. 15. Mīcīt. 16. Secen. 19. Drausmīgas. 21. Alabama. 24. Gājiens. 26. Etiķis. 28. Sliet. 29. Stops.

Pareizi atbildējuši: Vizma Dzalba, Vilnis Bēniņš, Bruno Mekšs, Gunta Vāciete, Helēna Remerte, Ausma Kreidere, Velta Višņevska, Ojārs Silkans. Atminējumu, izgrieztu no laikraksta (ne kopētu), sūtiet uz redakciju *Krustvārdu mīkla konkursam, Kurzemnieks*, 1905. gada ielā 19, Kuldīgā, LV-3301, vai iemetiet redakcijas vēstuli kastītē!

REKLĀMA

J. Rozes grāmatnīcas Top 12

- Māra Zālīte. *Paradīzes putni.* (Apgāds *Dienas grāmata*.)
- Aivars Lembergs. *Zagli Lemberga korpēs.* (*Goldberg Trust*.)
- Karīna Račko. *Saplēstās mežģīnes.* (*Zvaigzne ABC*.)
- Guntars Račs. *365/1. daļa.* (*MicRec*.)
- Dens Brauns. *Sākums.* (*Kontinents*.)
- Anatolijs Danilāns. *Dzīvo vesels! Profesora Danilāna ceļa zīmes.* (*Jumava*.)
- Nora Ikstena, Viljams. *Ārprātīgo piedzīvojumi.* (*Dienas grāmata*.)
- Inta Blūma, Linda Vītolīna. *Dvēseles mājas.* (*Sirds ceļš*.)
- Guntis Eņiņš. *Koki mājas nepamet.* (*Latvijas mediji*.)
- Dace Judina. *Kad klusums kļūdz.* (*Latvijas mediji*.)
- Indulis Paičs. *Deviņi dvēseles uzdevumi.* (*Zvaigzne ABC*.)
- Dina Džeferisa. *Tējas plantatora sieva.* (*Zvaigzne ABC*.)

Guntis Eņiņš. Koki mājas nepamet. (Latvijas koki un likteņi gadsimtu gaitā. Izdevniecība *Latvijas mediji*. 19,95 eiro.)

Autors savijis koku, māju un dzimtu likteņus, apliecinot dabas un cilvēku mūžīgo saikni. Aprakstīti arī Pamieku ozols Ēdolē un Aucenieku liepa Padurē.

Džuzepe Tomazi di Lampedūza. Gepards. (Izdota sadarbībā ar Dantes Aligjēri biedrību Latvijā. 20,95 eiro.)

Autors, senas itāļu aristokrātu dzimtas pēdējais pārstāvis, vairākus gadus pavadījis Latvijā, Stāmerienas muižā. Precējies ar tās īpašnieci Aleksandru fon Volfu. *Gepards* ir daļēji autobiogrāfisks romāns par kādreiz dižo dzimtu 19. un 20. gadsimta mijā.

Jūnass Benjērs. Nozagt helikopteru un naudu. (Izdevniecība *Las.ām*. 18,25 eiro.)

Sensacionāls zviedru kriminālromāns, balstīts patiesos notikumos. Četri jauni vīrieši no Zviedrijas priekšpilsētām, katrs ar citas valsts piederību, īsteno vienu no visievērojamākajām laupīšanām pasaulē.

MANA AIZRAUŠANĀS

Restaurē un muzicē

Pelčeniekam Kārlim Liņķim kādreiz bijuši daudzi amati un dažādi vaļasprieki, tagad no tiem ikdienā viņš uzticīgi kalpo mēbeļu restaurēšanai un muzicēšanai.

GAN PILIS, GAN DZĪVOKĻOS

Restaurācijā Kārlim palīdz sieva Alla. Viņa gan iebilst: „Es tikai darbojos, līdz sāk redzēt koku, – notīru sabiezējušo putekļu kārtu un citus netīrumus. Reizēm slānis tik biezs, ka nav zināms, kas apakšā parādīsies. Tālākais ir tikai Kārļa rokās.”

Senajām mēbelēm Liņķu pāris pievērsies jau pirms nepilniem 20 gadiem. Iepriekš strādājuši galdniecībā kokapstrādes uzņēmumā *Vulkāns*. Kad tas pavisam likvidēts, sākušies juku laiki, kļuvuši par bezdarbniekiem, strādājuši gadījuma darbus, pat zivis audzētas. Tad satikuši kokapstrādes inženieri Jāni Stukulu, un viņš piedāvājis apgūt mēbeļu restaurāciju. Tas esot vērtīgs amats. Pirmā pašu atjaunotā lieta bijis barona krēsls Pelču pilī. Tagad Kārļa meistardarbi visā Latvijā sastopami gan muižās, gan jaunās ēkās, gan lepnās dzīvojamās mājās, gan vienkāršos dzīvokļos.

MEKLĒ SENOS KATALOGOS

Viens no pēdējiem meistardarbiem ir divi ozolkoka krēslī – sazin ko tie pārdzīvojuši. Kad restaurators tos dabūjis, pēc skata bijis grūti pateikt, ka tās ir unikālas mēbeles. Dažviet sanagloti ar naglām, trūcis daudz detaļu – vajadzējis izvīrot no jauna. Žurnālos un seno mēbeļu katalogos meklējis, kāds varēja izskatīties oriģināls. „Šķiet, ka neesmu neko īpašu piedomājis klāt,” teic K.Liņķis. „Pēc tā, kas palicis pāri, var noteikt attiecīgā laika mēbeļu stilu, sameklēt kādas trūkstošās detaļas. Ķermis nebija iedzīvojis – tas nozīmē, ka stāvējis sausā vietā. Krēslī varētu būt nākuši no Krievijas. Skatoties, kad Putins Kremli runā, aizmugurē viņam ir tieši tādas kokā grieztas puķes kā šiem. Bet tikpat labi tāds stils varēja izplatīties citur.”

VAJAG PACIETĪBU

Kārlis atzīst: restaurācija ir dārga, jo darbs prasa laiku un pacietību. Senas mēbeles ir modē, tomēr cilvēki ne vienmēr spēj par darbu samaksāt. Vieglāk uztaisīt jaunu. Atved milzu bufeti apaļiem stūriem vai senu spēļu galdu, kas knapi ievietojams deviņus metrus garajā darb-

nīcā. Vismaz pusgads vajadzīgs, lai savestu kārtībā. Kāds atradis senas gultas galu un prasa, vai no tā neiznāk plauktiņš. Paziņas teikuši, lai Kārlis labāk iet grāvjus rakt nekā augu dienu sēž darbnīcā pie viena veca krāma.

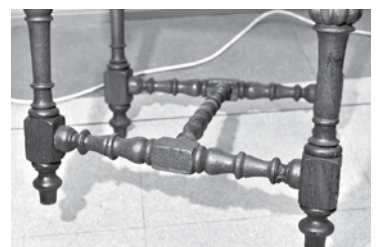
IR FANU PULCIŅŠ

Restaurācija Kārlim ir vairāk nevis ienākumu avots, bet sirdslīeta. Tāpat kā mūzika (ar to gan netiek pelnīts, ja par peļņu ne-

uzskata klausītāju atsauksmes). Ar mūziku pelčenieks iepazinies jau agri bērnībā, klausoties radio un skaņu plates. Iepatikušos melodiju pēc atmiņas mēģinājis nospēlēt uz akordeona. Dažas taktis izdevušās. Pamatskolā dziedājis korī un spēlējis pūtēju orķestrī, vidusskolā – estrādes ansambli. Arī Padomju armijā spēlējis pūtēju orķestrī un estrādes ansambli. Mājās atgriezies, muzicējis kāzās, bērēs un jubilejās. 80. gados spēlējis tolaik gana slavētajos *Pelču muzikantos*.

Līdz ar elektronikas ienākšanu muzicēšana palikusi kā nodarbe paša un citu priekam. No ierakstiem viņa profilā www.draugiem.lv vai pēc klausītāju skaita vietnē *YouTube* redzams, ka Kārļa dziesmām ir krietns fanu pulciņš.

Viņš tās raksta ar mūspuses, kā arī jauno dzejnieku vārdiem: „Bieži vien pietiek uz dzējoli paskatīties, un uzrodas melodija.”

No sazin kur bēniņos atrasta ozolkoka krēsla karkasa ar cauru atzveltni un sēdekli Pelču iedzīvotājs Kārlis Liņķis, pacietīgi strādājot teju divus mēnešus, senlaicīgo mēbeli atjaunojis diezgan tuvu oriģinālajam mākslas darbam.

Daina Tāfelberga Aivara Vētrāja foto

VĒSTURE

Nīkrāce cauri gadsimtiem

KARA CEĻI

Tagadējie Nīkrāces ceļi ir kara laika izveidoti. Lielākā daļa bija no koka un kara vajadzībām – tā sauktie knipeļdam-bji. Tie domāti tikai mašīnām. Vēlāk tos noplēsa, sāka labot, lai var braukt arī ar zirgiem. Tagadējo Skrundas–Vaiņodes ceļu taisīja vācu karagūstekņi 1945. gada vasarā. To uzbūvēja ļoti īsā laikā. Kad ceļš bija pabeigts, pa to viena aiz otras virzījās neskaitāmas mašīnu kolonas ar trofeju mantām. Tika vesti armijas lielgabali, dažādas kara mašīnas un metāllūžņi.

Kulšanas talka pēc kara.

TIEM, KAM NEKĀ NAV

Drīz organizējās palīdzība no neizpostītajiem pagastiem. Uz Nīkrāci no Kazdangas, Dunalkas, Aprikiem un citām vietām sāka vest bezīpašnieku lopus. Pagasts saņēma ap 80 kumeļu un 30 darba zirgu, kādas 40 govis, teles un sīklopus. Tos izpil-

du komiteja izdalīja pēc saviem ieskatiem: vispirms karavīru ģimenēm un tiem, kam nekā nav.

Pirmās tirdzniecības saites Nīkrācei bija ar Kalveni, bet tai savukārt ciešs sakars ar Aizputi. No turienes izdevās dabūt

pirmās nepieciešamības preces: ziepes, sāli, naglas. Arī produkti sāka parādīties brīvā tirdzniecībā. Maizi gan veikalos nopirkt nevarēja, bet bija milti, un cilvēki maizi cepa mājās. Miltus mala vietējās dzirnavās. Minētās preces, protams, vēl

nebija pietiekamā daudzumā, kaut gan Nīkrāce kā karā cietušais pagasts tika apgādāts labāk nekā apkārtnē.

NOVĀC LŪŽŅUS

Iedzīvotāji pirmos ienākumus guva, pārdodot karā pamestos lūžņus, sevišķi krāsaino metālu, jo to Nīkrācē bija ļoti daudz. 1945. gada rudenī un 1946. gada pavasarī iedzīvotāji organizēja metāllūžņu vākšanu un masveida spridzekļu iznīcināšanu. Daudzi pārtika no metāllūžņu un dzīvnieku kaulu pārdošanas, tos vezumiem veda uz pieņemšanas punktiem apmaiņā pret ziepēm.

Arī Nīkrācē atrodošās armijas daļas palīdzēja novākt sašautos tankus un kara mašīnu paliekas. Spridzināšana bija grūts darbs, jo vairākus desmitus tonnu smagos tankus citādi nevarēja aizvākt. Sadragātos

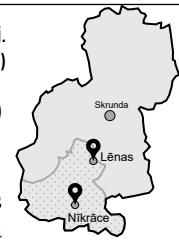
dzelzs gabalus karavīri veda pie ceļiem. Pie Dzeldas bija vesels lauks ar tanku atliekām, un šādas savāktuves bija vairākās vietās. Darbā iesaistījās arī metinātāji, kuri ar autogēnu grieza gabalos lielos dzelžus, lai tos var iekraut mašīnās.

IZMANTO ARMIJAS LĪNIJU

Pirmais pēckara pasta Nīkrācē nāca no Vaiņodes stacijas. To veda ar zirgu. Pēc pasta brauca tikai reizi vai divas nedēļas. Pati ēka kara laikā nebija cietusi – laikam tāpēc, ka to no visām pusēm ieskāva lieli koki, tā palika nesagrauta. Telefona sakari bija tikai ar Meldzeri (Nīgrandi). Par telefona vadu izmantoja armijas līniju. Vēlāk iedzīvotāji raka stabus un vilka telefona līniju uz Skrundu cauri Lēnām.

Dzintra Liekmane (Grāmatas fragmenti. Sākums 2016. gada 24. oktobrī.)

(Turpmāk vēl.)

PIRMS 20 GADIEM UN TAGAD

Atgrieziesies dzimtajās mājās

Pirms 20 gadiem *Kurzemniekā* bija intervija ar Rendas lauksaimniecības konsultanti un deputāti Āriju Rudlapu, kura tolaik pagastā vadīja sociālo komiteju.

Tagad Ārija Kuldīgā un Rendā sastopama reti, jo pārcēlusies atpakaļ uz vecāku mājām *Vilciņiem* Kandavas novada Zemītē.

Pamatdarbs viņai ir biedrības *Vides kvalitāte* sertifikācijas institūcijā. No pavasara līdz rudenim viņa bioloģiskajās saimniecībās pārbauda, vai zemnieki dara tā, kā stāsta, un kā ievēroti normatīvi. Darbalaiks ir visa Latvija: „Esmu strādājusi gan Latgalē, gan Kurzemē. Vienīgi Vidzemē pēdējā laikā neesmu bijusi.”

Uz Zemīti pavisam viņa pārcēlās 2014. gada 1. novembrī. „Tagad esmu parasta pilsonē, kas nejaucas nekādās sabiedrības norisēs. Tikai avīzi lasu,” viņa saka. Ar Rendu saikne nav pārtrūkusi: „Tur ir mana ģimenes ārste, izmantoju pagasta bibliotēku, parunājos ar bijušajiem kolhoza kolēģiem. Uz Kuldīgu reizēm aizbraucu, garām skrienot: pie friziera un arī pie kādreizējiem kolēģiem.”

AGRONOME UN DEPUTĀTE

Pēc Latvijas Lauksaimniecības akadēmijas Ārija 1984. gadā norīkota uz Rendas kolhozu, kur strādāja par agronomi, tad tas pārtapa par SIA *Renda*. Pēc tam viņa kļuva par pagasta lauksaimniecības konsultanti. „Aldziņa nebija liela, bet bija vairāk brīva laika. Vecāki jau krietiņ gados, un bija doma pārcelties uz Zemīti, bet kaut kā neiznāca. Bērni bija vēl mazi. Tā kā vairāk grozījās pa pagastu, tiku ievēlēta par deputāti. Mēs tur bijām ļoti maz sieviešu.”

ociālo komite-
rija Rudlapa,
gastā, kas pa-
otrajā sasau-
darbojas de-
pieaicināta
a Riekstiņa,
biet bērnu!”
ore Vija Vol-
nārs Antons

komiteja izskata
us ar lūgumiem
z iedzīvotāji pra-
audā. Tagad mēs
nedalām. Mums
Atmaksājam 50%
miem slimnicās
ērnu mammām.
nazistam. Vienu

Ārija
Rudlapa

Pirms 20 gadiem Ārija Rudlapa bija Rendas pagasta padomes deputāte un vadīja tajā sociālo komiteju.

Ilgus gadus Ā.Rudlapa Kuldīgas lauku konsultāciju birojā strādājusi par augkopības speciālisti, bet dzīvesvieta visus gadus bija Renda. Zemītē atrodas dzimtas mājas. Vecmāmiņa kā strēlnieka atraitne 1936. gadā tur saņēmusi gabaliņu zemes – tā saukto Lāčplēša zemi. Tagad tur saimnieko Ārija: „Tā kā ģimenē esmu vienīgais bērns, man par māju bija jāuzņemas atbildība un jāizvēlas: turpināt dzīvot Rendas dzīvoklī vai nākt uz laukiem. Bērni aizgājuši uz Rīgu mācīties un tur palikuši. Arī vīram tolaik darbs bija Rīgā. Zemīte tomēr Rīgai tuvāk.”

LAUKI VIRZĀS UZ LIELRAŽOŠANU

Neatkarīgās Latvijas lauksaimniecības attīstībā Ārija bijusi klāt no kolhoza sabrukšanas līdz mūsdienām. „Nozare attīstījies milzu soļiem. Vakar mācībās apmeklējām divas milzīgas intensīvās saimniecības Slampē. Redzot tehniku un

Lauku speciāliste Ārija viesos pie kolēģes Grobiņā janvārī.

sabūvētās ēkas – tiešām iespaidīgi! Lai nu kā mums gribētos, bet lauksaimniecība attīstās lielražošanas virzienā. No tā laikam neizvairīties, jo trūkst cilvēku. Lai atmaksātos iegādāties tehniku, to vajag izmantot intensīvi, vajag lielu platību. Arī bioloģiskā ražošana virzās turpat, lai gan šīs saimniecības ir dažādas – no pāris hektāriem līdz pusotram tūkstošiem.”

Ārijai piemājas dārziņā izaugot vairāk labumu, nekā pašai vajadzīgs. Viņai ir divi pieauguši bērni. Meita Ilze ir ģeogrāfe un strādā Valsts vides ģeoloģijas un meteoroloģijas centrā. Dēls Jānis strādā nekustamo īpašumu apsaimniekošanā. Viņi dzīvo Rīgā, bet Ārijai palīdz tikt galā ar darbiem *Vilciņos*.

Iveta Grīniņa
Ārijas Rudlapas arhīva foto

KULDĪGAS AVĪZĒS

Kuldīgas Vēstnesis
pirms 90 gadiem

Velosipēdistu ievērībai

Ar 1. janvāri atcelti velosipēdu braukšanas numuri, kurus līdz šim izdeva policija. Pašvaldības nodoklis par velosipēdiem nav atcelts. Tāpēc atļauju pieprasītājiem jāiesniedz aprīņķu priekšniekiem vai to palīgiem, bet pilsētās – prefektiem vai policijas priekšniekiem lūgums ar 40 santīmu zīmogmarku, viens lats valsts nodokļa, kvīts par pašvaldības nodokļa samaksu un 16 sant. par atļaujas grāmatiņu.

Jaunais Kurzemnieks
pirms 80 gadiem

108 gadus nav lietojis alkoholu

Aļšvāgā ar gripu miris 108 gadus vecais Jānis Karlsons, kurš dzimis Labraga *Kliķos*. Daudz gadus strādājis Labragas muižā kā laukstrādnieks, bijis ilggadīgs strādnieks pie lauksaimniekiem. Visur, kur vien ieradies Karlsons, daudzīnāts viņa jautrais prāts, labsirdība un stiprā veselība. Par garo mūžu jautāts, viņš mēdzis atbildēt: „Nesi krūtīs labu sirdi, esi jautrs, nedzeri šnabi, nesmeķē un visās baudās ievēro atturību un mēru!”

Padomju Kuldīga
pirms 70 gadiem

Notverta spekulante

Kuldīgas aprīņķa milicijas darbinieki apcietinājuši pilsoni Līnu Kristapsons par spekulāciju ar raugu un konfektiem. Kopš augusta viņa 14 reizes aizbraukusi uz Rīgas tirgu, uzpirkusi 4000 paciņu papirosu, 15 kg rauga un 5 kg konfekšu. Minētās preces viņa pārdevusi Kuldīgā par spekulatīvām cenām.

ĒSTUVJU MAZ, BET PIETIEKOT

Vai skrundenieki maltītes lielākoties ietur mājās vai arī pusdienas ņem līdz uz darbu? Pilsētā, kurai cauri iet Liepājas-Rīgas šoseja un ir vairāk nekā 2000 iedzīvotāju (novadā 5500), ir tikai viena ēdnīca un kafejnīca, kā arī restorāns izmeklētai publikai. Un satiktie ļaudis teic, ka pietiekot.

Reiz bija

Kādreiz Skrundā sabiedriskās ēdināšanas uzņēmumu bijis vairāk. Padomju gados tuvu un tālu izslavētais restorāns *Mežābele* regulāru darbību pārtrauca līdz ar Kuldīgas rajona patērētāju biedrības sabrukumu. Tad ēku nomāja Skrundas arodvidusskola un rīkoja banketus. Pēc mācību iestādes likvidācijas namu nopirka Skrundas muižas saimnieki, bet tā vēl stāv tukša.

Privātas komercdarbības pirmās sākumos kultūras namā tika atvērta kafejnīca *Oskars*, vēlāk radās *Sārtā vēža spēles*, kurai vairākkārt mainījās īpašnieki un klienti. Vēl pirms dažiem gadiem garas rindas bija veikala *Elvi* bistro, kas atradās izdevīgajā vietā šosejas malā pie autoostas. Tur bieži piestāja caurbraucēji, tāpēc, šoseju rekonstruējot, šī iemesla dēļ izbūvētas tālbraucēju autostāvvietas. Tagad tās pārsvarā ir tukšas, jo bistro vietā ierīkots dzērienu veikals.

Novada domes mājaslapā norādītas četras ēdināšanas iestādes – kafejnīca *Jumis* un Skrundas muižas restorāns, kā arī Piena muižas *Rožu krodziņš* un *Rančo*, bet tie abi atrodas Rudbāržu pagastā. Vasarā Skrundā tika atvērts alus bārs, bet ziemā tas slēgts.

VIENĪGĀ ĒDNĪCA

Skrundas vidusskolas ēdnīca sarakstā nav minēta, jo tās galvenais uzdevums ir paēdināt skolēnus. Tur saimnieko SIA *Ceplīni*. Ēdnīca atvērta darbīnās 8.00–16.00, pēc 12.30 var paēst arī tie, kuri tur nemācās un nestrādā. Īpašniece Gunta Stepanova stāsta, ka vislielākais pieplūdums no ielas esot pusdienlaikā līdz diviem, pustrītiem, kad nav vairs lielas rindas. Nāk iestāžu un uzņēmumu darbinieki, strādnieki no dzelzceļa un tuvējiem būvobjektiem, arī daudz pensionāru. Vēl pēc pusdienām iegriežas skolēni no pagastiem – pārsvarā tie, kuriem mācības beigušās, bet jāgaida autobuss.

Īpašs pieplūdums bijis, kad Skrundā siltinātas ēkas, celts ugunsdzēsēju depo, pārbūvēta šo-

Skrundas vidusskolas ēdnīcā sastapām SIA *Ceplīni* īpašnieci Guntu Stepanovu – pašvaldība nolēmusi par brīvu ēdināt arī 7.–9. klašu skolēnus, līdz ar to darbs jāpārplāno, jo paredzams ēdēju pieplūdums.

seja. Pašlaik lielu būvobjektu nav, mazāk arī ēdēju. Pēc G. Stepanovas novērojumiem, ziemā apmeklētāju mazāk. Tā kā citu ēdnīcu pilsētā nav, skolas virtuve strādā arī mācību brīvlaikā vasarā: „Ziemas brīvlaikā ne – ap lieliem svētkiem parasti ir tukšs periods.” Cenas te nav augstas: porcija kartupeļu ar mērci, sautētas cūkas ribiņas, biešu salāti un glāze sulas dzēriena – 1,45 eiro.

VISPIRMS JĀPABARO BĒRNI

„Vietējie par mums zina, caurbraucēji gan ne,” teic saimniece. „Ar reklāmu neaizraujamies, jo pamata auditorija ir skolēni. Tāpēc arī nevaram ēdienkarti

daudz paplašināt. Līdz 4. klasei maksā valsts – tiem bērniem ir kopsalds ar precīzi sabalansētām porcijām. Lielie var izvēlēties, tomēr arī brīvajā ēdienkartē jāievēro noteikumi, kādas sastāvdaļas nedrīkst būt. Ienācēji dažkārt paprasa, vai tiešām nav frī kartupeļu. Fritēt varam vienīgi vasarā, kad nav skolēnu. Cik zinu, mūsu ēdiens visus apmierina. Šeit tomēr ir ēdnīca, ne kafejnīca vai restorāns. Un attiecīgas cenas.”

SMAGA SFĒRA

Kā novada domes deputāte G. Stepanova atzīst, ka sabiedriskā ēdināšana ir brīva niša, īpaši kopš

slēgts *Elvi* bistro. Pašvaldība tur neko nav varējusi darīt – tāda bijusi uzņēmuma stratēģija. Tāpat nevarot pierunāt kādu jaunu komersantu atvērt ēstuvī Skrundā: „Daudziem liekas, ka ēdināšana ir zelta bedre, bet tā var domāt tikai tie, kuri šajā jomā nav strādājuši. Patiesībā tā ir diezgan smaga joma no sagādes līdz realizācijai, nepārtraukti jādomā par uztura kvalitāti un ēstuves atbilstību daudzajiem normatīviem. Vēl svarīgs personāls. Dzirdēts, ka ēstuvju ir par maz, ierobežots darba laiks. Ja tā padomā, cik tad mums ir to vietējo, kuri pēc astoņiem vakarā gribētu ēst ārpus mājas?”

Gan pastāvīgie, gan nejaušie

Kafejnīca *Jumis*, kas pieder SIA *P Arvi*, atrodas pie Liepājas-Rīgas šosejas krustojuma ar Raiņa ielu, tur apmeklētāji nāk līdz pat vēlam vakaram, tomēr visvairāk ap pusdienlaiku – tad veidojas pat rinda.

Darba laiks te ir 9.00–20.00, piektdienās un sestdienās līdz

22.00. Viesmīle Oksana Eglīte stāsta, ka ir regulāri apmeklētāji, nejauši viesi un tālbraucēji šoferi – tie, kuri nav slinki gabaliņu pāiet kājām, jo krustojumā auto atstāt nedrīkst. Pie kafejnīcas ir stāvlaukums vieglajiem auto, blakus – veikals, augšstāvā – viesnīca. Vasarā var paēst terasē. Bezvadu internets pievilina jauniesus, lai gan dikdienīgu sērfotāju neesot daudz. Nāk ēst, vakaros arī iedzert. Cenas atbilst mazpilsētai.

VASARĀ KUSTĪBA LIELĀKA

„Sabiedrisko ēdinātāju nav daudz, bet tāpat jācinās, jo cilvēkiem nav pirkstspējas,”

Kafejnīcas *Jumis* viesmīle Oksana Eglīte stāsta, ka pusdienlaikā apmeklētāju netrūkst. Daudzi izvēlas no t.s. ātrās ēdienkartes, jo speciāli pagatavojama maltīte dažkārt jāgaida 20–30 minūtes. Ātrā ir arī lētāka.

atzīst uzņēmuma vadītāja Vija Peterte. „Nav darba – tik vien kā pašvaldībā un dažos uzņēmumos. Mums ir komplekss uzņēmums – rīkojam arī banketus, tad kaut kā galus savilkt varam. Ziemā ir pustukša, jo dārga apkure, un vietējie cenšas taupīt, kā vien var. Vasarā kustība lielāka, tad visapkārt notiek koncerti, Pilsētas svētki. Daudzām ģimenēm kā piedeva pasākumu apmeklēšanai ir maltīte kafejnīcā. Ziemā uz ielas cilvēku maz, tik vien, cik no rīta līdz pusdienlaikam. Tiek celts jauns lielveikals, un vēl grūti spriest, vai tur būs kāda ēstuve un ēdinātājiem konkurence.”

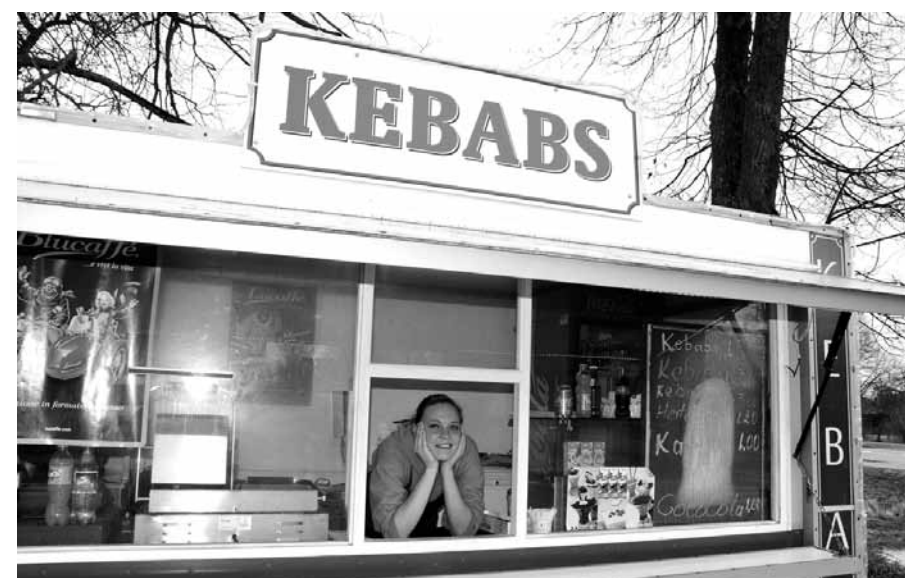
Ar eleganci – gardēžiem

Skrundas muižas restorāns darbīnās atvērts dienas vidū, nedēļas nogalē – arī ilgāk.

No pirmdienas līdz ceturtdienai tas strādā 12.00–16.00 (pēc tam tikai ar rezervāciju), no piektdienas līdz svētdienai

12.00–20.00 (siltu ēdienu pasūtījumus pieņem līdz 19.30). Muižai ir mājaslapa, kurā piedāvājumu var iepazīt neklātienē. No oktobra līdz maijam darbīnās (izņemot piektdienas) ir īpašā ziemas ēdienkarte, bet arī par to der sazināties iepriekš.

Ātrā uzskoda – kebabs

Iepretim veikalam *Elvi* netālu no Skrundas autoostas ātru un siltu uzskodu, kā arī kafiju var nopirkt pārvietojamajā kebabu tirgotavā.

Tā nedaudz kompensē likvidēto bistro. Pārdevēja Anete Košuka stāsta, ka ziemā pircēju nav tik daudz kā vasarā. Kebabus (lielais – 3,50 eiro, mazais vai veģetārais – trīs) pērkot dažāda publika.

Dainas Tafelbergas teksts un foto

PĀRDOD

Pārdod **DZĪVOKLI** Ķeguma nov. Rembatē (64 m², 20 000 eiro). Sīkāk pa tālr. 26445396.

Briggs & Stratton **DZINĒJU**, 13 ZS, atremontēts, 230 eiro. Tālr. 26557350.

PVC LOGI, DURVIS, PALODZES. Mērišana, montāža, piegāde. E-pasts: imk@inbox.lv, tālr. 26441415.

Bērza **MALKU** maisos. Tālr. 26544462.

Skaldītu **MALKU**. Tālr. 27885688.

SIA **AJG plus** – sažāģētu lapkoku nomaļu **MALKU**. Tālr. 29399939.

Sausu, skaldītu **MALKU** 5 m³ ar piegādi – 160 EUR. Tālr. 27173141.

DAŽĀDI

KULDĪGAS AUTOSKOLA aicina pieteikties B, BE, C, CE, 95. koda auto vadītāju kursiem Kuldīgā, ir dienas un vakara grupas. Sākums 7. februārī. Sīkāka informācija pa tālr. 29491388, 63322550.

MODRA AUTOSKOLA rīko B, BE, C, CE, 95. KODA kursu Kuldīgā, Pētera ielā 5. Kursu cena 35 eiro. Tālr. 26120089, WWW.MODRAAUTOSKOLA.LV.

AUTOSKOLA Ripo-A rīko B un 95. koda kursus Skrundas vidusskolā 12. februārī 18.00. Tālr. 26773763.

Atdod **SEKCIJU**. Tālr. 29488208.

Pārviet. **GATERIS**. Tālr. 22186086.

Iepērkam **LIELLOPUS** un **JAUNLOPUS**.

Augstas cenas. Samaksa tūlītēja vai ar pārskaitījumu. Piemaksa par BIO liellopiem. Tālr. 26114519.

Par sporta pasākumiem, rezultātiem informējiet e-pastā: inta.jansone@kurzemnieks.lv

PĒRK

SIA **Lāses AM** kautuve par labu cenu iepērk **GOVIS, BUĻĻUS, TELES**. Bioloģiski sertificētiem lopiem augstas cenas. Piemaksa par nodoto lopu daudzumu, par gaļas šķirņu lopiem. Tālr. 29353243, e-pasts: lases@inbox.lv.

SIA **AIBI** iepērk **LIELLOPUS, JAUNLOPUS, TEĻUS, JĒRUS**. Augstas cenas. Samaksa tūlītēja. Svāri. Tālr. 20238990.

Z/s **SMAIDAS** pērk **MĀJLOPUS**. Tālr. 29437251, 28393052, 63341221.

SIA **Valinda** – **GOVIS, BUĻĻUS, TELES**. Tūlītēja samaksa. Tālr. 29434034.

SIA **Cēsu gaļas kombināts** par augstām cenām iepērk **JAUNLOPUS** un **LIELLOPUS**. Tālr. 25573447, 26185703.

VAJADZĪGI

Z/s **Griezes** (40001005912) Kandavā steidzami aicina darbā forvardera **OPERATORU** ar darba pieredzi darbam kokzāģētavā. Tālr. 29149005.

SIA **RV2000** (41203052542) bārs-restaurantā **Piladītis** meklē **PAVĀRU/I**. Tālr. 28387825.

IZIRĒ

Divistabu **DZĪVOKLI**. Tālr. 28852791.

Apsēklotas **TELES**. Tālr. 26516144.

AUTOMAŠĪNAS. Tālr. 27806461.

Vieglās **AUTOMAŠĪNAS, TRAKTORUS**, lauksaimniecības tehniku. Tālr. 26104984.

Z/s **Dāvji** pērk **MEŽA ĪPAŠUMUS**, piedāvā visaugstāko cenu egļu un priežu mežam. Tālr. 27406251.

100% Latvijas uzņēmums **Craftwood** pērk **MEŽA ĪPAŠUMUS** visā Latvijā, cena 1000–10 000 EUR/ha. Samaksa darījuma dienā. Tālr. 26360308.

Pērk **ĪPAŠUMUS** ar mežu un cirsmas. Tālr. 25770062.

Lopkopības saimniecība iepērk **SKĀBSIENU, SIENU** ar vai bez piegādes. Tālr. 20031784.

SVEASKOG
BEZ MAKSAS ATTĪRA
NO KRŪMIEM
laukus un citas
aizaugušas platības.
PĒRK
zarus, cirsmu atlikumus,
šķeldojamo materiālu.
ĀTRA SAMAKSA.
25 622 293 (Āris)

LĪDZJŪTĪBAS

Izsakām līdzjūtību Marikai ar ģimeni, no mammas un omas atvadoties.

Līga, Gundega

Izsakām visdziļāko līdzjūtību Marikai Eglītei un tuviniekiem, tuvu cilvēku zaudējot.

Aija, Alise, Āris, Ingars

Māmuliņ, par tavu mūžu
Šodien klusi paldies sakām.

/A.Svētiņa./

Izsakām līdzjūtību Eglīšu ģimenei, no mammas un omītes atvadoties.

Bušmaņu ģimene

Kas smagāks vēl var būt,

Pa dzīves taku ejot,

Kā atdot zemei to,

Kas sirdij tuvs un dārgs.

/I.Lasmanis./

Skumju brīdī esam kopā ar Eglīšu ģimeni, māmiņu mūžībā pavadot.

Skoriju ģimene

Ja nākas kaut ko ļoti tuvu zaudēt,

Tad nākas gluži cilvēcīgi skumt.

/O.Vācietis./

Izsakām līdzjūtību tuviniekiem, no **AUSTRAS VASIĻONOKAS** atvadoties.

Bijušie kolēģi

Tuvs cilvēks neaiziet,

Viņš tikai pārstāj līdzās būt.

/S.Kaldupe./

Izsakām visdziļāko līdzjūtību **AUSTRAS VASIĻONOKAS** tuviniekiem, no viņas atvadoties.

Bijušie kolēģi no **Keramikas**

Izsakām visdziļāko līdzjūtību Ilgai, tuvu cilvēku zaudējot.

Sili, Vizbulji, Račko

Lūgšim tavai dvēselītei
Debess ceļā mieru gūt,
Lai ar tevi zvaigznes starā
Varam domās kopā būt.

/V.Kokle-Līviņa./
Izsakām līdzjūtību Ludmilai Jēkabsoni, no mātes atvadoties.

SIA **Kuldīgas Tekstiļi** kolektīvs

Krustu krustām zemes ceļi,
Tavs ceļiņš izstaigāts.

Dod, Dieviņ, dvēselei

Vieglu ceļu viņšaulē.

/T.dz./

Izsakām visdziļāko līdzjūtību Ludmilai Jēkabsoni, no māmiņas atvadoties.

Meitenes no pakotavas un

piegriešanas

Koks nezina, kad vētrā tas lūzīs,
Ne cilvēka sirds, kad pukstēt tā beigs.

/O.Rikmanis./

SKAIDRĪTEI VOLKONOVSKAI aizejot aizsaulē, esam kopā ar viņas tuvajiem un mīļajiem pavadītājiem.

Zaķi, Megņi, Krūmiņa, Vainšteini,

Dreimāņi

Tiem, kas tevi mīlējuši,

Tava gaisma līdzī ies.

/Ā.Elksne./

Skumju brīdī esam kopā ar tuviniekiem, **GUNĀRU ŽAGARU** aizsaulē izvadot.

Alma, Dzidra, Lūcija, Biruta

Paliks siltums, kas bijis sirdīs un vārdos,
Kamēr skumju rētas dvēselē dzīs.

/K.Apškrūma./

Izsakām visdziļāko līdzjūtību Brigītai Meļņei, māsu mūžībā pavadot.

SIA **Vēvers** kolektīvs

BASKETBOLS

Ar basketbola bumbu – finālā

Kuldīgas Alternatīvās sākumskolas 1. klase konkursa „Sportland” pirmie soļi basketbolā pusfinālā Saldū ieguvusi pirmo vietu un tiesības februārī startēt finālā Rīgā.

Saldū deviņas komandas no Kurzemes un Zemgales sacentās desmit stafetēs ar basketbola elementiem. Uzvarētāju klases audzinātāja Lāsma Balode stāsta, ka skolēnus gatavojusi sporta skolotāja Ineta Kronberga: „Bērni cītīgi mācījās bumbu driblēt, mest grozā, apgavu vēl citas prasmes. Par iespēju braukt uz finālu visi ir ļoti priecīgi. Man patīk ar skolēniem piedalīties sporta konkursos, jo tas attīsta dažādas labas īpašības: viņi kļūst draudzīgāki, izpalīdzīgāki, mācās sadarboties, izjust kolektīva garu. Sportojošajiem arī mācībās veicas labāk.”

Klase balvā saņēmusi piecas basketbola bumbas, bet katrs dalībnieks – suvenīrpiekariņu. Pusfinālā startēja 21 kuldīdznieks, bet finālā būs sešas meitenes un seši zēni, kā prasa nolikums. Pārējie klasesbiedri – līdzjutēji. Viss

Kuldīgas Alternatīvās sākumskolas 1. klase pēc uzvaras konkursa „Sportland” pirmie soļi basketbolā pusfinālā Saldū. Aizmugurē – skolas direktore Lorita Dermāne, no kreisās – sporta skolotāja Līga Zeidaka un klases audzinātāja Lāsma Balode.

Skolas arhīva foto

izšķirsies 27. februārī O.Kalpaka Rīgas Tautas daiļmatu pamatskolā. Uzvarētāji dosies ekskursijā uz Liepāju un tiksies ar basketbolistu

Kristapu Porziņģi. 1.–3. vietas ieguvēji apmeklēs Latvijas izlases treniņu un satiks spēlētājus. Ceturto gadu konkursu pirmklasniekiem

rīko Latvijas Jaunatnes basketbola līga kopā ar sporta apģērbu un inventāra tirgotāju **Sportland**.

Jolanta Hercenberga

